

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh požehnáva.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 41.

Saturday October 29, 1988 (Sobota 29.10.1988)

PRESIDENT MASARYK K DESÁTÉMU VÝROČÍ REPUBLICY

POSELSTVÍ NÁRODNÍMU SHROMÁŽ-
DĚNÍ, VLÁDĚ A LIDU REPUBLIKY

Páni předsedové Národního shromáždění, páni
ministři, milí spolupracovníci!

Děkuji Vám srdečně za Vaše přátelské přání a
připojuji se k Vašemu vřelému přání blaha a zdár-
ného rozvoje naší drahé republiky!

Všimlí jste si, pánové, hradní stráž v unifor-
mách legionářských. Ta uniforma se ode dneška
bude nosit jako hold, který vzdáváme Spojencům,
jejichž vítězství, přátelství a snaze po spravedli-
vějším uspořádání politické Evropy do tak značné
míry vdčíme obnovení našeho státu; takto
hradní stráž zůstane připomenutím budoucím ge-
neracím, že svobody není možno vydobýt a udržet
bez největší oběti. Náš stát byl obnoven, protože
naše státní právo Spojenci bylo uznáno a že národ
doma i v zahraničí se svorně postavil proti našim
odpůrcům a ochráncům starého režimu a staré
Evropy. Bojovali jsme v armádách spojeneckých;
naše legie se staly součástí vojsk v Rusku, Francii
a v Itálii, a naši občané přihlásili se dobrovolně
také do armády srbské, anglické a americké.

Nedávno jsme postavili v Praze pomník Wilso-
nův, včera Denisův — jsme a zůstaneme spojeneckým
národům za jejich pomoc a přátelství, osvěd-
čující se i po válce, vděční.

Avšak nechci dnes vzpomínat světové války,
jejího průběhu, výsledků a následků; dnes si máme
ujasnit, co jsme po válce vykonali již sami, máme
súčtovat se sebou, zpytovat svědomí a rozhod-
nout se k další práci.

Je tomu deset let, co vykoupěný národ vzal do
svých rukou správu věcí svých; je tomu deset let,
co se ukončil odboj nikoliv čtyřletý, ale staletý —
odboj proti cizovládě, zlovládě, nesvobodě; od-
boj, který byl částí obecného zápasu o lepší, svob-
odnější, demokratičtější svět. Nemůžeme
dnes nevpomenout na všechny ty, kdo před námi
národ budili a byli nám za rakousko-uherskéhc
utlačení vzorem odrakouštění. Cítím se šťastný,
že jsme v řadě oslav uctili památku Otce národa
a našeho předního politického učitele. Vedle Pa-
lackého musil bych, začínaje třeba jen Dobrov-
ským, ocenit dlouhou řadu buditelů-osvoboditelů;
chci připomenout alespoň ještě jednoho a to
z řady umělců — Smetanu. Nemůžeme být dost
vděční za to, co svou hudbou vykonal pro poli-
tické vzpružení svého milovaného muzikantského
národa.

Vzpomínáme s úctou na ty, kdo trpně nebo se
zbraní v ruce položili své životy v boji proti habs-
burské monarchii; vzpomínáme na houževnatý
odpor bezbranného národa, vrcholící nekrvavou
úspěšnou revolucí toho krásného 28. října před

Dne 28. října 1918 se lidé v Praze shromáždili se svými vůdci domácího odboje kolem sochy sv. Václava na
Václavském náměstí a vděčně souhlasili s vyhlášením samostatnosti čs. státu.

desíti lety. Staletý program Čechů a Slováků byl
velikým usilováním o spravedlnost a právo; je
tomu dnes deset let, co úsilím mnohých generací
byl obnoven porušený mravní řád.

Deset let je maličko v dějinách, ale mnoho v ži-
votě lidí. Když jsem se před deseti lety vracel
domů, do republiky osvobozené, užil jsem slova,
které se mi dralo na jazyk: že je to jako pohádka.
Pohlédnu-li dnes zpátky na těch prvních deset
let, řekl bych zase pohádka — zázrak. Začínali
jsme s holýma rukama, bez armády, bez státo-
tvorné tradice, s hroutící se valutou, za hospodář-
ského rozvratu, za obecného úpadku kázně, s dě-
dictvím dualismu, s irredentou ve vlastních hra-
nicích, uprostřed států, zmítaných otřesy z prava
i z leva: my, tísnění malými prostředky, odvyklí
vládnout, málo naklonění poslouchat, skoro ne-
známí světu. A přece jsme obstáli v této zkoušce
a obstáli čestně: dali jsme obnovenému státu
ústavu, organizovali jsme administrativu a ar-
mádu; čelili jsme hospodářské tísní, národnost-
nímu boji a mezinárodním konfliktům. Naše úkoly
bývaly těžší, než jsme si přiznávali; a přece jsme
vybudovali stát, který požívá důvěry za hranicemi
a — což je ještě důležitější — důvěry nás samých,
nás všech; po té zkoušce deseti let můžeme klidně
pokračovat ve své tvůrčí politické práci. Je to
úspěšný kus vývoje; stál mnoho trpělivé práce,
a proto vzpomeňme vděčně všem, kdo spolupra-
covali a nebáli se vzít na sebe odpovědnost. Ne-
mohu tu na prvním místě nevpomenout chura-
vého předsedy vlády Antonína Švehly; po desíti-
leté přátelské spolupráci dovedu dobře ocenit
jeho státnickou dovednost a oddanost republice.
Zajisté budete souhlasit, abychom mu poslali
srdečný pozdrav a přání brzkého zotavení.

Dále vzpomeňme těch našich zdatných spolu-
pracovníků, kteří nás opustili — Štefánika, Rašína
a Tusara. Vykonali každý v oboru své působnosti
veliký kus práce pro konsolidaci republiky.

Dnes už není stát něco mimo nás a proti nám;
nám teď nic nebrání, abychom si jej zařídili co nej-
lépe. Máme zemi, kterou učinila bohatou a krásnou
příroda i lidská práce; máme národy nadané a děl-
né, kteří se mohou druh od druhu mnoho učit
a kteří přírodou a historií jsou určeni k harmo-
nické součinnosti; a máme dějiny, které nás zava-
zují k vzestupu a pokroku. Těch deset let klidného,
silného vývoje ukázalo, že si naše území postačí,
že jeho občanstvo má schopnosti k samostatnému
státnímu životu; náš stát se ctí obstál a obtojí
v světovém závodě o pokrok lidstva. Co jsme
dosud vykonali, je nám dáno, abychom to udrželi
a zdokonalili; co jsme dosud neučinili, je nám ulo-
ženo, abychom to vykonali. V čem jsme chybili,
z toho se učme; kdo zapomíná zkušenost špatnou,
ztrácí dobrou. Máme všichni z těch desíti let zku-
šenost bohatou.

Zbudování republiky opravdu demokratické je
akt veliké víry: víry v právo a spravedlnost, víry
v dějinné poslání, víry v budoucnost. Tu víru
máme a proto můžeme oživit ducha radosti a lásky,
se kterou jsme před desíti lety stanuli na prahu
svého vlastního domova. Tehdy jsme byli jedno-
myslnější; zato dnes je nás více. Tehdy jsme viděli
před sebou ráj na zemi; ale ráj na zemi není nikdy
hotov a ukončen, je v nás jako dobrá vůle, jako
vzájemná služba, jako žízeň po spravedlnosti a
především jako láska, účinná láska k našim spolu-
občanům a ke všem lidem dobré vůle. Máme
svůj stát k tomu, abychom v něm usilovali o nej-

(Pokračování na str. 5)

Sloupek informací

**o základních postojích
obou letošních presidentských kandidátů
při listopadových volbách.**

Bush a Dukakis odpověděli na otázky o svém politickém programu.

Dříve v tomto roce katolická tisková služba „National Catholic News Service“ poslala 9 stejných otázek oběma kandidátům na US presidentství - republikánu George Bushovi a demokratu Michael Dukakisovi o jejich politickém programu a požádala je o písemné odpovědi. Zde přinášíme překlad těchto otázek a obdržených odpovědí.

1. US katolíci biskupové říkají ve svém prohlášení o politické zodpovědnosti, že chtějí zdůraznit Američanům závažnost vztahů mezi vírou a politikou, jakož i potřebu řešit veřejné záležitosti z pozice, založené na mravním přesvědčení. Jaký je váš náhled na vztahy mezi vírou a politikou?

Bush: Amerika je velkým národem nejen kvůli své velké ekonomické a vojenské moci, nýbrž také - a to je důležitější - kvůli svým ideálům svobody, vysokých mravních hodnot, rodiny a víry ve svrchovanost duchovní Nejvyšší Bytosti, která všechno vede. My musíme podporovat úsilí, které

provzbuzuje tyto hodnoty, a bojovat proti zaujatým snahám, které by je bořily. Na neštěstí, dnes je mnoho případů, kdy tyto ideály jsou ohroženy dychtivostí na Wall Street, protekcemi na městských radnicích, obchodováním s ovlivňováním Kongresu a vlády ve Washingtoně. Působí na mne trapně, když ti, kteří zastávají vysoké pozice, si nezasluhují důvěry, kterou v ně skládáme. Silně a pevně věřím, že mravnost a etika mají mít vždycky své nezadatelné místo uprostřed americké společnosti a vlády.

Dukakis: Já věřím v odloučení církve od státu. Zároveň však mám zato, že veřejná politika se musí zakládat na amerických hodnotách. K těmto hodnotám patří také hledání sociální spravedlnosti, respekt lidské důstojnosti a soucit s těmi, kteří jsou potřební.

2. Jaká je vaše pozice vůči smlouvě INF, a co všeobecně myslíte o kontrole zbraní?

Bush: Myslím, že jednou budeme hledět na smlouvu INF jako na smlouvu předělu - to je jako na první smlouvu, kterou se skutečně snížil počet nukleárních zbraní ve světě: jako na

smlouvu, kterou se zdánlivě nerovnoměrným snížením dosáhlo jakési rovnováhy sil - (Sověti se zavázali odstranit 1.600 nukleárních hlavic, zatímco my 400); jako na smlouvu, která zajišťuje nový způsob ověření i vzájemné kontroly, a která připravuje novou cestu k dosažení stálejší a trvalejší odstrašivé síly. Se Sověty musíme stále jednat z pozice síly; to znamená, že si musíme udržet silnou protiváhu v nukleární schopnosti i v konvenčních silách, a že zároveň musíme rozvinout strategické obrany v budoucnu. Musíme však zároveň mít odvahu, užívat své síly pro budování míru. Musíme činně usilovat o další pevné, ověřitelné smlouvy pro snížení strategických zbraní, konvenčních sil, chemických a biologických zbraní.

Dukakis: Jsem pro smlouvu INF. Pokud se týče mých zásad o všeobecné kontrole zbraní, myslím, že musíme sledovat strategii, která by zabránila užití i jen jediné nukleární zbraně, ať už úmyslně či omylem, ať už supervelmocemi nebo některou místní mocností, či teroristy. Smlouva, uzavřená mezi USA a SSSR na vrcholné schůzi ve Washingtoně, týkající se snížení počtu strategických zbraní, je dobrý začátek. Tato smlouva sama však nezastaví ani nepomalí závodění v budování nových, vysoce účinných dálkových strel s více nukleárními hlavicemi. Neomezený rozvoj nových nukleárních zbraní by mohl nakonec zhoršit pozici na obou stranách. Musíme tedy jít dále, než jsou ustanovení, ujednaná na vrcholné konferenci: a) Obě strany se musejí zavázat, že budou respektovat tradiční výklad smlouvy ABM. b) Dohodou bude nutno skončit budování zbraní proti umělým družicím, ohrožujících družice, na které spoléháme, že nám poskytnou předběžné varování o nukleárním útoku, a také skončit konání pokusů s těmito zbraněmi. c) Musíme vyjednávat o smlouvě o úplném zákazu pokusů s nukleárními zbraněmi. d) Bude nutno zastavit přípravu a hledání stále nových a účinnějších systémů nukleárních zbraní; obě strany se pak budou muset dohodnout na tom - je-li to možné - které systémy zaručí stabilnější nukleární rovnováhu ve světě, a to s daleko nižším počtem nukleárních hlavic, než jich máme dnes.

3. Je v dnešní společnosti ještě místo na trest smrti? Jste pro to, aby byl zaveden pouze federální trest smrti?

Bush: Jsem pro zvýšení trestů

vězení pro některé zločince, zejména pro ty, kteří se opětovně dopouštějí stejného zločinu. Silně jsem pro trest smrti za zločiny jako jsou vražda, velezrada a špionáž. Americký lid si ve velké většině uvědomuje, že soudci někdy musejí rozhodnout trest smrti za některé přesně definované a svrchovaně ohavné zločiny.

Dukakis: Já jsem proti trestu smrti za jakýchkoliv okolností. Sociologické studie ukazují, že strach z poprav v naší době ještě neodradil žádného zrádce či násilníka od jeho činu a snížil počet násilných zločinů. Ve skutečnosti státy s největším počtem poprav mají prý také poměrně nejvíce vražd. Stát Massachusetts, který nemá trest smrti, je v poměrném počtu vražd na 12. místě od konce v celých USA a jeho poměrný počet vražd je daleko nižší než je ve většině velkých průmyslových států.

4. Jaký je váš názor na potrat? Jste proto, aby k US ústavě byl připojen doplněk o respektu lidského života?

Bush: Jsem proti potratům, s výjimkou, když je ohrožen život matky, jakož i v případech znásilnění a krvesmilství. Jsem proto, aby byl zaveden ústavní doplněk, který by zrušil rozhodnutí Nejvyššího soudu v případě Roe vs. Wade o potratu z r. 1973. Také jsem pro doplněk o respektu lidského života, s výjimkou ohrožení matky, znásilnění a krvesmilství. Kromě toho zamítám užívání federálních peněz k zaplacení potratu, s výjimkou, je-li ohrožen život matky.

Dukakis: Já myslím, že ve věci potratu se musí každý jednotlivec sám rozhodnout v soulase se svým svědomím a náboženským přesvědčením.

5. Jakou odpověď máte pro nezaměstnanost a pouze částečnou zaměstnanost, zejména mezi menšinovým obyvatelstvem v USA?

Bush: Zatímco většina Američanů získala z ekonomického vzrůstu v posledních sedmi letech, jsou také Američané, kteří dosud neměli podíl na tomto zisku. Nyní bude nutno usměrnit vhodné úsilí ku pomoci těm, kterým tento vzrůst nepřinesl žádný prospěch: farmářům, ocelářským dělníkům v Pensylvánii, olejařským dělníkům v Texasu. Musíme rozšířit rovnost uplatnění se v životě na všechny Američany, včetně žen, černochů, španělsky mluvících emigrantů a jiných.

Dukakis: Jako demokrat požaduju plnou zaměstnanost.

Musíme začít v boji proti chudobě budováním zádné ekonomické budoucnosti pro tuto zemi, vytvářením dobrých pracovních míst a zajištěním dobrých mezd pro všechny Američany.

Potřebujeme národní strategii, která podporuje investice v dobrých školách a v dobrých řemeslech. Potřebujeme investovat do základní veřejné infrastruktury jako jsou cesty, dálnice, veřejné dopravnictví, čistý vzduch a čistá voda. Potřebujeme investice pro zbudování sítě výtečných ústředí nově aplikované technologie, v úzkém spojení s naším universitním badáním, ústředí, která nám umožní konání potřebných pokusů a využití nových vynálezů ve stále se měnící světové ekonomii.

6. Jste pro zavedení federálních daňových úlev, nebo pro systém „voucher“ ve prospěch studentů farních a soukromých škol?

Bush: Už dlouho hájím potřebu daňových úlev pro rodiče žáků soukromých i farních obecných a středních škol. Myslím, že bychom měli umožnit rodinám větší výběr ve školní výchově svých dětí, a že daňové úlevy jsou jednou z cest, jak toho dosáhnout.

Dukakis: Ne.

7. Jaký je váš názor na celonárodní zdravotní pojištění? Je potřebné? Existují snad ještě jiné, stejně dobré možnosti?

Bush: Považuji za svou povinnost zajistit kvalitní zdravotní ošetření pro všechny Američany za rozumné ceny. Musíme podniknout značné úsilí pro snížení výdajů a zlepšení kvality zdravotní péče v Americe, založené na těchto zásadách: méně vládních zásahů do denní správy zdravotní péče; účinnější správa zdravotní péče, zejména ve vládních zdravotních programech, jako je Medicaid a Medicare tak, aby se neplatilo za ztráty a neúčinnost; omezení případů, kdy pacienti by neoprávněně mohli podat žalobu proti domněle chybnému lékařskému ošetření.

Dukakis: Právě jsem navrhl plán na všeobecnou zdravotní péči pro všechny občany mého státu. Tento plán by požadoval od zaměstnavatelů, s některými výjimkami pro malé podniky, aby poskytovali základní zdravotní pojištění pro své dělníky a osoby na nich závislé. Senátor Edward M. Kennedy (D-Mas.) předložil návrh podobného zákona na celonárodní úrovni, s kterým

Dokončení ze str. 12)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELIBRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

RESOLUCE

1. Členové a výkonný výbor NSČK jako organizace vždy věrná víře v Krista, Jeho evangelium a římskokatolické církvi, uctivě a vděčně pozdravují Kristova náměstka a Petrova nástupce, svatého Otce Jana Pavla II., prvního slovanského papeže z bratrského národa polského: Projevujeme mu oddanost a odhodlanost nésti dále pochoděň víry našich společných předků a svatých, abychom ji odevzdali generacím příštím.

2. Uctivě pozdravujeme pastýře místní církve Njd. Otce arcibiskupa Rogera Mahoneyho a světicího biskupa pro San Fernando Otce Armanda Ochoa, v jejichž městě zasedá naše letošní konvence; dále projevujeme oddanou poslušnost kardinálu Josefu Bernardinovi, chicagskému arcibiskupu, v jehož arcidiecési je ústřední kancelář našeho Svazu.

3. Vyslovujeme i občanskou oddanost prezidentu Spojených států Ronaldu Reaganovi. Upřímně mu děkujeme za jeho vytrvalý nekompromisní postoj ve věci lidských práv v nesvobodných zemích - zvláště křesťanské střední a východní Evropy - za jeho odhodlanost v obhajobě lidského života nenarozených. Děkujeme mu také, že svým rozhodným postojem z pozice síly přivedl Sověty k vážnému vyjednávání o odzbrojení. Jsme mu opravdu vděční za zdravici, kterou zaslal našemu XXIII. sjezdu v Los Angeles - San Fernando a za podporu našich osvobozovacích snah.

4. Jako američtí občané vážíme si hluboce svých amerických svobod, práv a povinností, snažíme se o mírumilovné soužití se všemi americkými spoluobčany v křesťanské úctě, spravedlnosti a lásce.

5. Jako členové organizace, která se zajímá a pečuje zvláště o dobro lidí našeho českého původu, jejich místní a celonárodní zájmy v USA, vyzýváme všechny naše jednoty, spolky, kluby, farnosti a jednotlivce, aby si zvláště v dnešní rozhárané a těžké době vážili

drahocenného odkazu víry našich předků, dědictví naší jedenáctistoleté křesťanské kultury a štědrě podporovali tento vznešený cíl i v budoucnu jak pro naše společné dobro, tak k prospěchu USA a k morální pomoci našim bratrům a sestram v nesvobodné vlasti v Evropě.

6. XXIII. konvence českých katolíků vyslovuje vřelý díky Otci biskupu Johnu Mořkovskému a Otci opatu Valentinu Skluzáčkovi OSB, za jejich stálou činnost ve prospěch Národního svazu a živý zájem o jeho práci, který svou přítomností na naší letošní konvenci opět potvrdili. Vzdáváme hold uznání zakladatelům a všem bývalým představitelům a pracovníkům NSČK od jeho vzniku v roce 1917, kteří pro Svaz po sedm desetiletí vytrvale a obětavě pracovali a jej úspěšně vedli. Jejich vznešený příklad, obětavost a nadšení pro udržení Svazu a zachování dědictví otců nás zavazuje a vybízí k další činnosti v jejich duchu i šlépějích.

7. Národní svaz českých katolíků připomíná všem svým složkám a jednotlivcům - naprostou nutnost českého katolického tisku v Americe - (Hlas národa a texaský Našinec) - a proto apelujeme na všechny své členy a organizace, aby náš český tisk odebírali, četli, štědrě podporovali, inserovali v něm a pomáhali tak zajistit jeho další budoucnost, na níž z velké části závisí i životnost našich spolků a jednot uveřejňováním zpráv o jejich činnosti.

8. NSČK vyzývá své členstvo i členy bývalých českých farností, aby hleděli zachránit a uchránit a udržovat rozsáhlý počet českoamerických památek, písemných záznamů, dokumentů a fotografií, at' již se týkají kostelů, farností či českých katolických spolků a českých jednot, aby tyto památky byly umístěny, kde by byly uchovány před zkázou a byly snadno přístupné studentům a všem těm, kteří se zajímají o náš bývalý českoamerický život.

9. Delegáti NSČK v Americe ze všech končin Spojených států, shromáždění v San Fernando, CA za účasti českoamerického kleru vzpomínají v modlitbách na vlast svých otců a posílají vřelé pozdravy katolíkům Československa, jeho duchovenstvu, řeholníkům i řeholním sestram. Zvláště srdečně pozdravujeme pražského arcibiskupa kardinála Františka Tomáška, nedávno jmenované Otce biskupy: Otce Jana Lebedu, Antonína Lišku a Jana Sokola. NSČK vznikl za 1.

světové války jako jedna ze složek čs. zahraničního odboje, již přes 71 let pracuje nejen pro zachování českých národních a náboženských tradic zde v Americe, ale také nikdy nezapomíná na těžce zkoušenou vlast našich předků - zvláště v letošním roce, kdy si připomínáme radostná i tragická výročí našich národů. Všemohoucí Boha a naše národní patrony vyzýváme, aby dal oběma bratrským národům Československa v jejich současném údělu nesvobody vytrvalou odhodlanost ve víře, rozvážnou moudrost, nerozbornou svornost a jasné vědomí odpovědnosti při výchově nových generací v osvědčených křesťanských ctnostech, aby tak oba naše národy obstály již v dlouhotrvající zkoušce krize, než se naplní čas a přijde nové vzkříšení svobody a vítězství Pravdy Páně.

10. Národní svaz českých katolíků bude nadále podporovat zápas našeho lidu o svobodu a demokracii.

Zástupci NSČK shromáždění na XXIII. konvenci se plně ztotožňují s oprávněnými požadavky vyslovenými v petici o 31. bodech věřících ve staré vlasti. - Ujisti'ujeme Vás svými vytrvalými modlitbami a nadále zůstáváme Vaším hlasem ve svobodném světě.

Nechť Vám Bůh žehná - a národní patronové čeští Vás ochraňují.

THE WHITE HOUSE

Washington

October 11, 1988

I am happy to greet the members of the National Alliance of Czech Catholics in the USA as you gather for your national convention.

As you celebrate your ancestral heritage of faith, family, and freedom, you perpetuate the values of Czech culture and realize the highest ideals of American life. I am confident that, with continued prayerful reliance on Him Who is the source of all that is good, you will see your work grow and prosper. Your efforts in behalf of God and neighbor are a lasting tribute to each of you and a blessing to our country and to your fellow Czechs everywhere around the globe.

Nancy joins me in sending best wishes to each of you for every happiness now and always. God bless you.

Ronald Reagan

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

"Only Mama Cooks Better"

Fully Cooked Meals

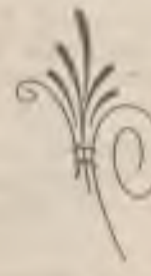
We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ ČESKOSLOVENSKÉ VEŘEJNOSTI

Na den 28. října t.r. připadá 70. výročí historického prohlášení československé samostatnosti a ustavení svobodné Československé republiky.

Významné toto výročí bude vzpomenuo důstojnou oslavou

V NEDĚLI 30. ŘÍJNA 1988

v 1:30 hod. odp. v auditoriu Morton-East vyšší školy (2423 So Austin Blvd., Cicero, Illinois),

kteřou pořádá Československo - americký kongres a jeho 44 členských organizací.

Vstupné: \$4 za osobu, \$2 pro děti do 13 let.

Lístky jsou v předprodeji u různých obchodních podniků, krajanských spolků a organizací.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

DOBA "BĚHEM ROKU"

31. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí a milosrdný Bože, — tvoji věřící ti jen z tvé milosti mohou sloužit tak, — jak to vyžaduje tvá velebnost a sláva. — Dej nám, prosíme, — abychom šli bezpečně vstříc tvým zaslíbením. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 6, 2-6)

Mojžíš řekl lidu: "Boj se Hospodina, svého Boha, a zachovávej všechny jeho zákony a příkazy, které já ti prikazuji — ty, tvůj syn a syn tvého syna — po všechny dny svého života, aby byl tvůj život dlouhý.

Slyš, Izraeli, svědomitě je zachovávej, aby se ti dobře vedlo, abyste se velmi rozmnožili, jako to slíbil Hospodin, Bůh tvých otců, že ti dá zemi oplývající mlékem a medem.

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou! Tato slova, která ti dnes prikazuji, at' zstanou v tvém srdci!"

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM (Žid 7, 23-28)

Bratři! V době starozákonní stávali se kněžím ve větším počtu, protože umírali a nemohli tedy jimi být stále: Ježíš však je na věky, a proto jeho kněžství nepřechází na nikoho jiného. Proto také je schopen přinést úplnou spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za nás přimlouval.

Ano, právě takového velekněze jsme potřebovali: aby byl svatý, nevinný, nepokvrněný, oddělený od hříšníků, povýšený nad nebesa; který nemá zapotřebí, jako obyčejní velekněží, stále a stále podávat oběti nejprve za hříchy vlastní a teprve potom za hříchy lidu. To on učinil jednou provždy, když sám sebe přinesl v obět'.

Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, kteří jsou podrobena slabosti; ale ona přísaha — pozdější než Zákon — ustanovuje Syna a dělá ho dokonalým na věky.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 12, 28b-34)

Jeden ze zákoníků přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?"

Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin Bůh náš je jediný Pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly.' Druhé jest toto: 'Miluj svého bližního jako sám sebe.' Většího přikázání nad tato není."

Prodej lotů úrodné půdy v Arizoně Wilcox - Arizona 3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.	Bisbee - Arizona Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.
---	--

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů.
Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North
East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc, anebo
nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod,
stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebu-
jete-li odbornou poradou, odhad a sehnat hledanou
nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný
majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit
česky s Jarkou Mlsnou.

I řekl mu ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy
jsi řekl, že je jediný Bůh, a že není jiného kromě něho;
a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly
a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a
dary."

Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: "Nejsi
daleko od království Božího." Potom se ho již nikdo ne-
odvážil tázat.

1. listopadu

VŠECH SVATÝCH

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, voláš nás
— abychom si jednou společnou slavností — připomněli záslu-
hy všech tvých svatých. — Prosíme tě: prokaž nám na prosby
tolika přimlůvců — hojnost tvého slitování, po němž toužíme.
— Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který
s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny vě-
ky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Zj 7, 2-4. 9-14)

Já, Jan, spatřil jsem, jak od východu slunce vystupuje
jiný anděl. Držel v ruce značkovadlo živého Boha a zvolal
silným hlasem na ty čtyři anděly, kterým byla dána moc
škodit zemi i moři: "Neškod'te zemi, ani moři, ani stro-
mům, dokud nepoznamenáme na čele služebníky našeho
Boha!" A uslyšel jsem, kolik bylo těch poznamenaných:
stočtyřicet tisíc ze všech kmenů izraelského lidu.

Potom se podívám — a hle: veliký zástup, který by ni-
kdo nespočítal, ze všech národů, plemen, kmenů a jazyků;
stáli před trůncem a před Beránkem, oděni bílým rouchem,
s palmami v rukou a volali mocným hlasem: "Za svou zá-
chranu vděčíme našemu Bohu, který sedí na trůně, a Be-
ránkovi!"

Všichni andělé okolo trůnu, starci a čtyři bytosti padli
na tvář před trůnem, klaněli se Bohu a volali: "Amen.
Chvála, sláva, moudrost, děkování, čest, moc a síla přísluší
našemu Bohu na věčné věky! Amen."

Tu na mne promluvil jeden ze starců a zeptal se mě:
"Kdo jsou tihle v bílém rouchu a odkud přišli?"

Odpověděl jsem mu: "Můj pane, to víš ty."

Řekl mi: "To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení:
roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Jan 3, 1-3)

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil,
že se smíme nazývat Božími dětmi, a to také jsme! Proto
nás svět nezná, že nepoznal jeho.

Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není
ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu po-
dobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je.

Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čis-
tým, jako on je čistý.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 5, 1-12a)

Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když
se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa
a učil je:

"Blahoslavení chudí v duchu,
neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící,
neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší,
neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti,
neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní,
neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce,
neboť oni uvidí Boha.

Blahoslavení, kdo šíří pokoj,
neboť oni budou nazváni syny Božími.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost,
neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou tupit a pronásledovat
a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se
a jáejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích."

Otec Jiří Novotný S.J.

31. neděle v mezidobí

30. října 1988

1. čtení: Dt., 6, 2-6

Boj se Hospodina,
ty a tvůj syn

Pátá kniha Mojžíšova,
Deuteronomium, to jest,
opakování zákona, je sbírkou
Mojžíšových kázání a
napomenutí, kde tento
zákonodárce Starého zákona
znovu a znovu opakuje národu
jeho závazky, které na sebe
vzali, když na Sinaji přijali úm-
lůvu s Hospodinem. Musí se jim
říci přímo, zachovávej zákony a
příkazy, ty a tvůj syn. Uč ho
tomu. A poněvadž bázeň Boží
je počátkem moudrosti, boj se
Hospodina. Tato bázeň není
bázní otrockou před pánem,
který za každý poklesek trestá,
nýbrž před Otcem, kterého
milujeme a který navíc je hotov
toto zachovávání příkazů od-
měnit svými dary. Zachovávej
je nejen tehdy, kdy se ti zachce,
nýbrž po všechny dny svého
života, abys dlouho živ byl.

Israel jako národ dostává
ještě jiný příslib. Zvláštního
požehnání se dostane celému
národu, který se rozmnoží a
vejde do země zaslíbené, země
oplývající blahobytem, op-
lývající medem a strdím.

A tento příslib přichází ne od
nějaké modly, ne od nějakého
místního boha, nýbrž od Boha
jediného, to jest od Stvořitele a
vládce všehomíra, od něhož
závisí všechno, co se na zemi
děje, a který se ve své dob-
rotivosti prohlašuje za jejich
Boha.

A právě na tomto místě se
nachází to přikázání lásky k
Bohu, jež bude několikrát
opakováno v Novém zákoně. Ty
se máš Hospodina nejen bát, ty
ho máš také milovat pro všechna
ta dobrodiní, která ti uštědřil. A
tak Starý zákon není výhradně
zákonem strachu před hněvem
Božím, nýbrž v podstatě
zákonem lásky pro všechny, kdo
jsou hotovi dobrovolně zákon
Hospodinův zachovávat. Ten
zákon nemá ležet jen na mysli,
aby se naň nezapomínalo, nýbrž
na srdci, aby se zachovával z
vděčnosti k Hospodinu, vel-
kému dobrodinci národa.
Ovšem dobrodiní Starého
zákona se nedají srovnávat s
dobrodiními zákona Nového,
kde Syn Boží se vydal na smrt,
aby přinesl vykoupení a odpuš-
tění hříchů nejen jednomu
národu, nýbrž všemu lidstvu.
Udělal to způsobem tak zjev-
ným, že nikdo nemůže o tomto
dobrodiní pochybovat a proto
láska k Bohu se stává mnohem
snadnější a mnohem nakaž-
livější než tomu bylo dříve....

2. čtení: Žid., 7, 23-26
Syn dosáhl dokonalosti
jednou provždy

Dříve se mluvilo o ustanovení velekněze a to z úryvku žalmů. Tyto žalmy nebyly než předzvěstí toho, co se pak ve skutečnosti stalo. Kristus Pán se na ně nikdy neodvolával, představitel se takovým, jakým byl, učil, přinesl obět' na kříži a nakonec vstal z mrtvých. Sapienti sat. Kdo má uši k slyšení, slyš!

Mezi starozákonnými kněžími a novozákonním veleknězem byl velký rozdíl. První byli předzvěstí druhého. Jich bylo mnoho, umírali, museli být nahrazeni druhými, jeden následoval za druhým. Také jako každý člověk to byli hříšníci, kteří museli nejprve přinášet oběti za sebe a pak za druhé. A pak byli ustanoveni zákonem, který měl platnost pro jeden jediný národ a ne pro celé lidstvo.

Novozákonní velekněz nad ně vyniká a to ne jedním způsobem.

Nejprve neposkvrněný, svatý, který již tím je povznesen nad nebesa. Nemá zapotřebí přinášet oběti za své vlastní hříchy, je plně k dispozici svým bratřím. A pak, jako Bůh trvá na věky. Jeho smrt má význam jako oběť a ne jako konec životní dráhy. Ta oběť je přinášena za druhé a za jejich hříchy. Přinesl sám sebe: kněz a oběť zároveň. Tak dosáhl dokonalosti na vždy nejen pro sebe, nýbrž i pro druhé.

Jeho ustanovení to již naznačuje. Autor se vrací k textu žalmů. Bůh tam přísahá při sobě samém: „Ty jsi velekněz podle řádu Melchisedechova“, to jest na věky. Ne zákonem, nýbrž příslibem, jedním z těch, která ohlašovala příchod Mesiáše.

Evangelium: Mk 12, 28b-34

„Nejsi daleko od Božího království“

Otázka o největším přikázání nebyla v době Krista Pána zbytečnou. Jednak existoval ještě chrám, kde se přinášely oběti, protože se tam cítila přítomnost Boží. Kromě toho současníci Páně byli strašně pohoršeni jeho poměrem k zachovávaní soboty. Mysleli byste, že jim na ničem víc nezáleželo. Stejně důležité bylo

všelijaké umývání a to se dodržuje až dodnes spolu s předpisy, která jídla jsou čistá a která nečistá. Tyto vnější předpisy dělají na první pohled veliký dojem a povrchního pozorovatele by svádělo vidět v jednom z nich největší přikázání zákona.

Kristus Pán však smýšlí jinak. Jde na kořen věci. Ne úkon je důležitý, nýbrž pro koho se ten úkon dělá. Jedná se o loyaltitu k Bohu jednomu, Bohu Israele, který si tento národ vyvolil, který jej živil pro sebe v poušti, který mu dal zvláštní zemi v zaslíbení. Všechna ta dobrodění mají vyvolat lásku k němu. A tato láska, a ne nějaké vnější obřady, je podstatným přikázáním, které se má poctivě zachovávat.

Chtěl bych vidět do duše toho zákoníka, když kladl Kristu Pánu svou otázku. Překvapila ho odpověď nebo ne? Ale i když ji snad nečekal, uvědomil si, že Mistr mu řekl to nejdůležitější a proto mu dal okamžitě za pravdu. Zato i Kristus Pán ho pochválil: „Nejsi daleko od Božího království.“

Maně nám přijde na mysl otázka, jak se může dávat přikázání lásky, když přece láska vzniká docela spontánně a nadiktovat se nedá. Pravda, že nemůžeme nikomu poručit, aby nás miloval, ale společné vztahy a známost lásku pomalu vytvářejí. Je to zřejmé hlavně u dětí, které milují své rodiče, protože cítí, jak i oni je mají rádi. Láska vzbuzuje lásku. A zde jsme u kořene našeho přikázání, Bůh ukázal svou lásku k vyvolenému národu a ke všem lidem a odpovědí nemůže být nic jiného než láska k němu. Jako by se řeklo, poznávej Boha stále více a stále hlouběji a budeš ho milovat stále vroucněji. Proto také láska k Bohu v Novém zákoně je snadnější než dříve. Jsme si totiž vědomi té lásky, s jakou Syn Boží za nás položil svůj život a přinesl nám odpuštění hříchů.

Ani poznámka, že se ho od té chvíle nikdo netroufal na nic vyptávat, nepostrádá svou důležitost. Zřejmě většina posluchačů asi odpověď takové hloubky nečekala a musila si přiznat, že Kristus Pán nejen že zákon dobře zná, ale proniká až do jeho nehlubších základů.

PRESIDENT MASARYK
K DESATÉMU VÝROČÍ
REPUBLIKY

(Dokončení ze str. 1)

lepší řád, řekl bych o království boží; věřím, že, často o tom nevědouce, jsme k tomu osudem, Prozřetelností, vedeni.

Tento můj nezlomný optimismus není slepý, není nekritický; věřil jsem už před válkou v možnost obnovení našeho státu a přemýšlel jsem stále o úkolech, které bychom musili řešit. Svých čtyř let za hranicemi a deseti let úřadu presidentského jsem využil — ověřoval jsem si své teorie, pozoroval politické osoby a poměry doma i venku, odvažoval naše schopnosti, přemýšlel, jak nejúčelněji rozdělit práci; nikdy jsem se nerozpokoval vyslovit podle potřeby své názory a jejich zdůvodnění, a proto řeknu i dnes, co pokládám pro další rozvoj republiky za správné a potřebné. Víím, že většina lidí nerada je burcována ze svého politického snění ukazováním na tvrdé skutečnosti; avšak zdárný vývoj států, národů a lidstva nespřavuje se pouze přáním, nýbrž také těmi tvrdými skutečnostmi. Ideám a ideálům je vyměřena značná působnost; jednotlivci i národové do veliké míry jsou tvůrci své budoucnosti, a bylo již často a správně řečeno, že na konec to vždy vyhrávají idealisté — ale ty vítězné ideje a ideály nerodí se z fantastiky a nevěcnosti.

Na prvním místě chci vytknout fakt, že se nám za těchto prvních deset let podařilo získat si zahraniční politikou uznání, smím říci, v Evropě a v celém světě; jsme stát malý, ale malost nevylučuje světovost. Česká otázka, to jsem vždy věřil, je otázkou světovou a československý stát musí dělat politiku světovou. A dělá ji. Politiku světovou vnucuje nám zeměpisné položení a historický vývoj.

Naše postavení v mezistátní politice je nejen čestné, nýbrž i dobré; ale musíme pozorně stříci vývoj poválečné Evropy a celého světa, neboť mírové upravení Evropy znamená velikou přeměnu států a jejich vzájemného poměru. A státy, nejen vítězné, nýbrž i poražené, se vyvíjejí a jejich vývoj se nás dotýká v míře velmi značně.

Nemůžeme očekávat, že by ustanovení mírových smluv všude a ode všech se přijímalo bez námitek a protestů. Sám připouštím bez váhání, že mírové smlouvy vyžadují některých objasnění; ale to se musí dít loyálně, odkrytě a poctivě. Neprátelecká agitace, boj nepravdami a přímo lžemi nezpůsobí žádaných náprav. V politice, zahraniční i domácí, je stále a všude mnoho amatérů a diletantů — jsou mezi nimi i naivní poctivci — kteří svými rozumu-nerozumu politickou veřejnost zneklidňují. Právě letos jsme měli příklad takového křiklavého diletantství, brojícího proti mírovým smlouvám velmi nevěcně. Lidé toho druhu pod heslem míru vzbuzují svár a svým nevěcným usilováním o revisi mírových smluv nebezpečně silí zastánce politického chaosu. Smlouvy, vykoupené krví milionů lidských životů, nejsou citem papíru. Není přepínáním, pravím-li, že jsme se od samého počátku od podepsání mírových smluv loyálně přičiňovali o dohodu se svými sousedy a o všeobecný mír a o smírnou konsolidaci nejen střední, nýbrž celé Evropy. Po tak vysilující válce všechny státy, i vítězné, potřebují klidu a míru k nápravě velikých škod. Pacifismus je po světové válce nejen ctností, nýbrž životní potřebou.

Šíří se a upevňuje vědomí mezinárodnosti; světová válka byla opravdu světovou, podala důkaz, že všichni národové tvoří a mají tvořit harmonický celek. Avšak světová válka zároveň utvrdila vědomí národní, a jeden z hlavních výsledků světové války je osvobození menších národů Evropy potlačených starým režimem. Mezi-státnost a mezinárodnost předpokládá uvědomělé národy; právě vývoj našeho národa po ztracení státní samostatnosti byl hlavně uvědomování národním a zároveň slovanickým, protože právě menší národové slovanští nebyli politicky svobodnými a samostatnými. Dnes jsou slovanští národové samostatní — náš národní program

President Masaryk při přednesu svého poselství Národnímu shromáždění, vládě a lidu čs. republiky 28. října r. 1928 na pražských Hradčanech.

může teď a musí být praktický, a obrozenský program slovanské vzájemnosti bude taktéž prakticky uveden v soulad s přátelstvím s ostatními národy.

Nebudu se zabývat jednotlivými problémy zahraniční politiky. Naše jubileum, jak jsem už řekl, odkazuje nás k přemýšlení především o naší politice vnitřní. Řeknu jen tolik, že náš poměr je přátelský nejen k národům spojeneckým, nýbrž už i k těm, proti kterým jsme ve válce bojovali. A chci dodat, že jim, jako i bývalým spojencům, upřímně přejeme překonání obtíží, válkou způsobených.

Náš politický úkol je vybudovat republiku demokratickou. Mluví a píše se v celém světě o krizi demokracie, o krizi parlamentarismu. Oč běží, co se v Evropě po světové válce politicky děje?

Světová válka se stala pronikavou revolucí, pokračující ve veliké politické přeměně, započaté revolucí od aristokratismu. Urychlil se všude absolutistického přes monarchism konstituční k demokracii. Stručně vysloveno: vláda jednoho se vystřídává vládou všech.

Jeden vlastně nikdy nemůže vládnout sám a nemůže vládnout bez politického a administrativního vzdělání a umění; proto vedle monarchy vznikli různí a školení úřadové. V monarchii se vladařství dědilo, spoluvládající úředníci byli monarchou jmenováni anebo také svůj úřad dědili. V demokracii o vládě rozhoduje volba. Proto systém volební je dnes tak důležitý. Podle něho a ovšem podle celkového kulturního stavu občanů jsou demokracie různé, rozmanité; máme hlavně hodně odchylné typy demokracie anglické, americké, francouzské, švýcarské, národnostně a rasově typ germánský a latinský: jaký typ vytvoříme my, Slované?

Vláda všech nad všemi, to, že každý občan může opakovat sebevědomé slovo francouzského despoty: „Stát jsem já“, nebo skromněji: „Já také jsem státem“ — to je problém demokracie. Monarchism se vyvíjel mnohá tisíciletí — demokracie teprve od konce XVIII. století, a proto moderní demokracie jsou nehotové a vlastně jenom pokusy o demokracii. Proto není divu, že mnozí vychovanci a stoupcí starého monarchistického režimu, jenž svým absolutismem udržoval klid a nadprávní aristokracie, brojí proti demokracii, usilujícímu o nutné přeměny společenského řádu stálou reformou a v krajním případě i revolucí. Proto tu i tam proveden návrat k absolutismu, k diktatuře. Také u nás se našli jednotlivci a frakce stran, kteří si zahrávali s převratem a s diktaturou; ubohost a fiasko těchto pokusů smím přijímat za důkaz, že rozhodná a rozhodující většina našeho občanstva v absolutismu a jeho diktaturu již nevěří.

(Pokračování příště)

599-4372

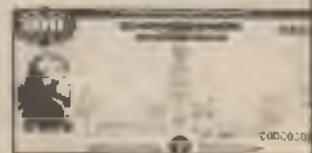
ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
 KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
 PLEXIGLASS — ZRCADLA
 8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
 BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

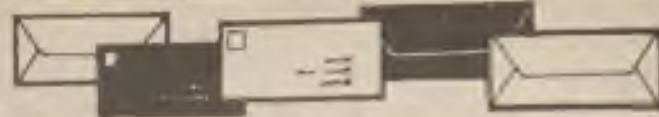
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

The Great American Investment

1-800-US-BONDS

DOPISY našich čtenářů

Rím - Itálie

Dopis čs. uprchlíka, který čeká v Itálii na emigraci do USA.

Dnešní moje povídání bude o kriminalitě a narkomani mládeže v ČSSR tak, jak jsem ji poznal.

Tyto dva jevy jsou v posledních 15 let mürou, která straší komunisty ve dne v noci od Košic, přes pražský Hrad až do Chebu.

Slyšel jsem spoustu různých debat, viděl jsem takové v televizi, četl sousty článků na toto téma, ale nic z toho se nezabývalo podstatou problému. Místo toho pár stupidních, pro komunisty charakteristických dedukcí a suché konstatování, že toto se opravdu děje.

Pokusím se nyní popsat tento problém, jak ho vidím já.

V ČSSR není dnes neobvyklým jevem např. čtrnáctiletá dívka, která má za sebou už aspoň jeden či dva potraty. Nebo stejně starý chlapec, který je souzen za znásilnění, ublížení na zdraví, opilství, krádeže atd. Známe dva důvody proč to dělají. Jeden je absolutní ztráta úcty člověka k člověku i k sobě samému, druhý je frajeřina a vyjádření odporu ke komunistickému zřízení.

Tyto děti se vesele opíjejí proto, aby daly najevo svůj nesouhlas s tím, že musely dvě hodiny stát v dešti v prvomájovém průvodu. Nebo ze stejného důvodu rozbíjejí výkladní skříně či vykrádají byty.

Sexuální zážitky v nich vzbuzují jakýsi pocit volnosti, nezávislosti. Pocit, že konečně mají něco svého, s čím si mohou dělat, co se jim zachce. To vše je prostě důsledek bolševické výchovy ve škole i doma.

Např. když je tatínek u komunistů, má vždy alespoň dvakrát v týdnu nějakou schůzičku, která vždy končí u skleničky vodky. Doma vidí děti

„trojmo“, a o nějaké výchově a povinnostech k nim nemá ani potuchy. Alkohol je navíc pro lidi v ČSSR nejlevnější „dovolenou“. Na cestu do zahraničí průměrná rodina nemá, a tak hospodská terasa přijde vhod.

Čas na děti nemá nikdo. Ani ženy, které musejí do práce, protože z jednoho platu by rodiny absolutně nevyžily. Navíc, dobrá dcera komunistického režimu musí mít alespoň několik milenců, což je v podstatě zájem KSČ.

Celé týmy psychologů pracují na tom, aby se vynašlo, jak lidem vštěpovat lásku k socialismu a strach před policií, protože celý komunistický režim stojí na nenávisti a třídním boji.

„Diktatura proletariátu vede nejbezohlednější a nejneúspěšnější boj proti všem svým odpůrcům (Lenin - Dětská nemoc levičáctví).“ Tedy toto snad vysvětluje vytrvalý boj proti Bohu. Jelikož ale Bůh je láska, vedou boj, jehož cílem má být nenávisť člověka k člověku. Na tom stojí asi celý tento režim. Tedy Bůh je největším odpůrcem režimu.

Je ovšem strašné, jak se to dnes už odráží na dětech. Komunisté svým jednáním vzali lidem jakoukoliv morálku a jakoukoliv snahu o pomoc člověka člověku kvitují jako téměř trestný čin. Mládež nemá absolutně žádný vztah k nikomu a k ničemu. Na druhé straně však tato mládež touží být milována, a to je důvod, proč čím dál tím více mladých lidí se obrací k Bohu, a to v takovém množství, že to komunisty začíná strašit.

Snad nejlepším důkazem ztráty úcty k člověku, nepochopení lásky v oběti a plodem narpotého egoismu je skoro padesátiprocentní rozvodovost.

Dalším jevem je narkomanie. Dlouhé roky se o tomto problému mlčelo, jako by v ČSSR ani neexistoval. V posledních

letech však nastala opravdová exploze článků a povídání ve sdělovacích prostředcích kolem narkomanie. Všichni se najednou shodovali, že u nás existuje. Ale po původu tohoto problému se nepídil nikdo. Lékaři jsou bezradní. Neznám jediného lékaře, který by řekl, že někoho trvale a spolehlivě vyléčil.

Já sám jsem měl kamaráda narkomana, kterému jsem se dost věnoval. Podařilo se mi zatáhnout ho k psychologovi, ale ten řekl, že si s ním neví rady. Za několik let tento mladý chlapec zemřel.

Znám pouze jednoho člověka, kterému se s pomocí Boží podařilo zachránit několik narkomanů.

Opíší dva příklady.

Můj kamarád z vojny - rodem Pražák, který studoval chemickou vysokou školu a přivydělával si tím, že pracoval v chemickém skladě, uměl dělat takové věci, které byly lepší než LSD. A to při minimálních nákladech. Když jsem se po čase potkal s tímto člověkem, nechal toho ze dne na den. Předtím to užíval denně.

Velmi hezký příklad „obrácení“ byl takový Divino bohém, - bratr „Pacifik“. Těžký narkoman, vlasy po pás. Byl bubeníkem u nejlepší rockové skupiny v ČSSR. Jmenovali se „Abraxas.“ Děvčata, drogy, alkohol - po mnoho let! Někdo mi řekl, že měli doma takové množství marihuany, které by se nevešlo do dvou kufřů. Tento mladík přijal nakonec víru tak opravdově, že ve velice krátké době z této skupiny odešel, založil si rodinu a jeho jedinou touhou je život pro Pána. Ze dne na den přestal s narkotiky, přestal kouřit i pít. Dnes žije na jedné faře, kde po práci vpomáhá ve všem místnímu duchovnímu, má 4 děti a vděčně vzpomíná na člověka, který mu z toho pomohl.

Člověk, který těmto lidem pomohl najít Boha, smysl života, naučil je dívat se na svět jinými očima, očima Božího dítěte, je jediný, o kterém vím, že měl úspěch v léčbě narkomanů.

V Praze šel přímo do jejich doupat, nebál se ničeho, začal rozdávat radost a životní optimismus, který z Boha vychází a k Bohu se vrací. Za to, že vlastně zachraňoval mladým lidem životy, byl neustále terčem útoků StB. Bůh ho ale spolehlivě vedl a chránil.

Tento člověk je proto milován těmito bývalými narkomany, kteří svou lásku k němu a svoji

vděčnost nijak neskrývají. Jmenuje se P. František Lízna. S.J., signatář „Charty 77“.

Pozdravuje Vás, Otče, i všechny čtenáře

Lád'a s rodinou

Passadena - Kalifornie

Vážená redakce Hlasu národa, myslíte-li, že by to mohlo čtenáře H.N. zajímat, posílám Vám trochu „zážitků“ z naší cesty do Austrálie.

Vaši Brožkovi

Rok jsme se rozmýšleli, jestli se máme vydat v srpnu letošního roku do Austrálie na konvenci Serra Klubu. A jak se pomalu blížila doba, kdy jsme museli konečně říci ano nebo ne, tak jsme stále byli ještě nerozhodní: máme, nebo nemáme? Konečně jsme si řekli, že taková příležitost se nám tak hned nenaskytne, a tak na poslední chvíli jsme se přece jenom rozhodli jet a navštívit tu zemi „tam dole vespod“ zeměkoule, jak se tam říká. Ovšem, žijí tam lidé jako jsme my, podnebí je tam podobné našemu kalifornskému, a tak bychom, až na malé rozdíly ani nevěděli, že jsme v Austrálii. Trochu nám to trvalo, než jsme si zvykli na jejich australskou výslovnost angličtiny, než jsme si zvykli, že se chodí po levé straně ulice a že auta také jezdí po levé straně jako kdysi v Československu za 1. republiky. Když jsme jeli autobusem několikrát jsme zadrželi dech v domnění, že se srazíme s autem v opačném směru, protože náš autobus zahrnul podle nás do špatné linky. Brzy jsme si však i na to zvykli. Jenom měsíc nám vadil; ubývá a dorůstá tam totiž obráceně, a to nám Čechům nesešlo, protože když má podobu „C“ tak má couvat a na D má dorůstat. S tím jsme se tedy nesmířili.

Už od našich přátel v USA jsme dostali hodně informací. Mnoho jich totiž v letech padesátých emigrovalo do Austrálie, a po několika letech se rozhodli z mnoha důvodů změnit svou novou vlast za Ameriku. Snad to nebylo ani tolik z důvodů finančních, jelikož podmínky pro vlastní podnikání tam byly mnohem příznivější než v Americe; mnoho z nich si tam otevřelo restauraci či jiný rodinný podnik a snad se jim finančně špatně nedařilo. Většinou to byl asi jejich stesk po české komunitě. Australané je rozhodně mezi sebe tenkrát nepřijali, byli stále cizinci a tak

toužili jinam. A protože původní osadníci odešli z Anglie vlastně za různá přestoupení zákona, druzí byli zase jejich hlídači a vězňové, tak stále v sobě udržovali touhu po návratu domů. A i jejich potomků jediná touha byla si našetřit dosti peněz, aby se aspoň do rodné Anglie jednou v životě mohli podívat. Podobně tomu bylo i s našimi krajany, exulanty. Až teprve v posledních desetiletích se v nich probudila národní hrdost, snad také proto, že je tam dnes dosti přistěhovalců z jiných zemí než z Anglie, kteří přišli, aby tam našli nový domov. A tak se „dodatečně“ probudila i australská národní hrdost. Je to stále ještě země neomezených možností.

Naše první a vlastně nejdelší zastávka byla po dlouhém letu - (mimochodem velice únavném i přes veškerou péči a starost ochotných, milých a velice zdvořilých letušek) - v Sydney. Taxík nás dovezl do hotelu Hilton, kde jsme rychle vybalili svá zavazadla a pokusili se spát. Protože tam však bylo teprve ráno, tak jsme se po marném pokusu udržet oči zavřené, vydali na obchůzku městem.

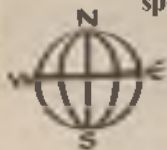
Sydney leží v překrásném, malebném zálivu; kdo má rád vodu, tak si tam užije. My jsme byli vděční za pěkné slunné počasí, které nás tam přivítalo a po celých šest dní našeho pobytu v Sydney nás sluníčko ohřívalo. Každý nám tvrdil, že to je nezvyklé, protože tam je právě zima a normálně prší, fouká studený vítr a je chladno. My jsme celých šest dní vydrželi jenom ve svetru a lehkém kabátu, tak nás asi Pán Bůh musel mít rád. Snad také proto jsme měli protekci, že tam byli po celou dobu sjezdu s námi tři kardinálové - o množství biskupů ani nemluvě. Když nám počasí tolik přálo, tak jsme přesně splnili instrukce našich bývalých českých sydneyjských osadníků, kteří nám kladli na srdce, abychom navštívili „Kings Cross“, což je královská křížovatka s Bondi Beach a Bondi Plaza. Obojí jsme navštívili, ovšem pochybuji, že se tam naši krajané ještě scházejí - v tom samém počtu, jako před třiceti pěti lety. Náš průvodce nás varoval, abychom na Kings Cross nechodili večer, protože se tam schází všechna spodina města - prostitutkami počínaje a požívači omamných narkotik konče; jejich obchod prý tam kvete. Na Bondi Beach jsme sice byli, ale protože to

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kancelář
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelu, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

bylo v zimě, tak opět na nás ani tam, ani na Plaze, osazenstvo veliký dojem neudělalo.

Jinak jsme si pochutnali na výborných, právě ulovených rybách, které jsme zapíjeli chutným australským vínem. V průchodech, kterými je Sydney protkáno, jsme si pochutnávali na výtečném kafičku s jablčným závinem.

Po šesti dnech jsme se rozloučili se starými i novými přáteli a devět set delegátů i s rodinnými příslušníky se rozjelo za dalšími objevy. Někteří jeli na Nový Zéland, jiní na Zlaté Pobřeží, nebo do Singapuru, na ostrovy Fiji či Tahiti. My jsme se připojili k výpravě po australských hlavních městech. Nejprve jsme trochu projeli australskou bush, čili step, kde jsou hlavně bláhovičnický, eucalyptové stromy a klokani, pěstují tam většinou ovce a krávy. Tam jsme byli pohoštěni velice chutnou ovečkou pečenou na rožni, chlebičkem, pečeným v zemi, a čajem vařeným na otevřeném ohni. Předvedli nám jak jejich psíci dovedou shánět ovečky dohromady a také, jak se jim střihá vlna.

Byl již večer, když jsme se konečně dostali do Camberry, krásného a moderního hlavního města Austrálie, naplánovaného americkým architektem Walter Burley Griffinem. Toto město se nám snad líbilo ze všech nejvíce. Je plánováno trochu na způsob našeho Washingtonu, D.C. Věvodí mu na jedné straně překrásný nový parlament, který byl otevřen teprve letošního května, a na druhé straně se tyčí památník padlých. Město se stále ještě buduje kolem rozsáhlého jezera, které bylo uměle vytvořeno přehradou na řece Molonlo. Kolem města jsou mírné vršičky, porostlé eucalyptovými stromy, a tak mimo těch eucalyptů nám ta krajina trochu připomínala Českomoravskou vysočinu. Mírný větřík, krásná modrá obloha a sluníčko nám dodávaly dobrou náladu.

Uprostřed jezera jsou dva vodotrysky, prý nejvyšší na světě. Nový parlament je celý vystaven z italského mramoru a je sladěn barvami s celou Austrálií. Zelené sloupy znázorňují eucalyptové háje, červený vstup vnitrozemskou poušť. Jenom o jeden den jsme se minuli s Margaret Thatcher, která se tam také procházela. Za parlamentem je okružní ulice, na které jsou umístěna velvyslanectví bohatších zemí světa. Americké je snad největší; jenom plot kolem celého pozemku prý stál dvě stě tisíc dolarů. Je tak dů-

ladný, že ani tank by ho neporazil.

Litovali jsme, že jsme se tam nemohli zdržet několik dní, tolik se nám tam líbilo!

Ale náš autobus byl již připraven, aby nás večer odvezl na letiště, a za hodinu jsme již byli v dalším velkoměstě Melbourne. To nás přivítalo mírným deštěm a protože naši přátelé, kteří tam před lety žili, nás na možnost špatného počasí připravili, tak jsme ani nebyli překvapeni. Konečně jsme vytáhli z kufrů naše pláště do deště a příští den k večeru, při našem zájezdu na „Phillip Island“ nám byly velice užitečné. Přes den, při prohlídce města, jsme je ani nepotřebovali, ale večer se nám hodily při čekání u moře v mírném dešti na pochod tučňáků, kteří pravidelně kolem šesté hodiny večer se vrací z celodenního lovu v moři s čerstvou večeří pro svá mlád'ata. Je to zajímavá podívaná; ani zima a dešť neodradí stovky turistů, kteří trpělivě čekají až se objeví první, druhý a další tučňák; přecházejí sem tam, povídají si a čekají, až je jich aspoň tučet, teprve potom se vydají z vody cestičkou ke svým doupatům v zemi, kde jsou jejich, již značně vyhládlá mlád'ata.

V Melbourne, právě tak jako v Cambeře, nám v katedrále sloužil mši sv. J. Em. kardinál Hickey z Washingtonu D.C. Při večeři v Cambeře jsem měl příležitost s panem kardinálem mluvit o naší národní kapli ve Washingtonu a tak se snad Panna Maria Hostýnská přece jenom dočká nějakých úprav.

Dalším cílem našeho putování byla Tasmánie. Přilétli jsme tam v neděli večer a na letišti jsme měli překvapení. Čekal nás tam syn našeho známého dopisovatele do H.N. Jindřicha Nermutě, Harry Nermut' a jeho milá paní Marie. Odvezli nás do svého domova a měli jsme pocit, jako kdybychom je znali již léta. I jejich syn a dvě děvčata se s námi vítali, jako kdybychom byli členy jejich rodiny. Obě děvčata i syn jsou sportovně činní a jsou členy veslařského klubu. Tak se nám pochlubili svými cenami, které již získali. Po občerstvení nás odvezdli do našeho hotelu na mořské zátocy. Ráno jsme se probudili a překvapila nás vyhlídka na zasněženou horu Wellington. Protože přestalo pršet, tak nám duha oznamovala, že opět se nám vrací slunné počasí. Po snídani na nás již opět čekal autobus, aby nás vzal na zájezd po Tasmánii směrem na jih, kde byla také v minulém století vězňice. Dnes jsou to ovšem již

jenom zříceniny, asi takové, jaké u nás zůstaly po Žižkovi z Husitských válek. Průvodkyně téměř plakala, jak s těmi trestanci prý bylo špatně zacházeno, tak jsem jí musel připomenout, že to bylo v minulém století, ale že jsou země, které stále ještě trestají lidi nelidským způsobem i dnes, často jenom proto, že mají jiné politické smýšlení.

Zpět do hotelu jsme se vrátili již za tmy a protože také přestalo pršet, konečně jsme si uvědomili, že také musíme na obloze hledat Jižní Kříž. Jaksi jsme v Austrálii na to pozapomněli. Jakkap by to ale vypadalo, abychom byli na jižní polokouli a Jižní Kříž neviděli! Druhý den jsme měli volno, tak jsme se konečně dostali k tomu nakoupit také nějaké ty dárky a také zkusit štěstí v našem hotelu v kasinu. Já moc štěstí nemám, tak jsem to ani dlouho nezkoušel, ale moje drahá polovička tvrdí, že prý nějaký ten dolar vyhrála. Musím tomu věřit, ale rozhodně se se mnou o svoje výhry nerozdělila.

Navečer si pro nás opět přijel Henry, a protože dohlíží na všechny majáky na Tasmánii - aby správně svítily, tak nás také vzal na prohlídku jednoho historického majáku na kopci nad Hobartem. Jeho manželka s dcerami pro nás již měly připravenou večeři a po ní přišli na návštěvu dva Čechoslováci; Ing. Bagar, který vede Československé sdružení v Hobart a Ing. Bárta, Jihočech od Tábora. Měli hlavně zájem, jak to vypadá u nás v Americe, a tak jsme jim museli vyprávět. Bylo již dosti pozdě, když nás odváželi zpět do hotelu.

Ve středu ráno jsme se rozloučili s naším hotelem a již na nás čekal Jindřich Nermut' se svou milou Aničkou, aby si nás odvezli k nim domů do Laucenstonu na severu Tasmánie. Šoféra nám dělal Jindřichův nejmladší syn Mikuláš, který je ředitelem největší banky v Laucenstonu. Bylo to radostné shledání po čtyřech letech, kdy nás Nermut'ovi navštívili u nás v Kalifornii. Vezli nás po východním pobřeží, abychom uviděli krásy země, která se stala novým domovem jim. A že se nám Tasmánie líbila, to se nedá zapřít. Zelené stráně, mírné kopečky jako u nás na Českomoravské vysočině, na vrchu porostlé lesy, místy dokonce i jehličnatými, a tak jsme se již nedivili Nermut'ovým, že se jim tu zalíbilo.

Mimochodem, ty jehličnaté lesy tam začal pěstovat také Čech, abych byl přesný, rodem ale z Moravy, který tam ty krásné smrkové lesy nasázel, přestože o lesnictví nic nevěděl.

Cestou jsme zajeli do Richmondu, kde stojí nejstarší katolický kostel v Austrálii. Byl otevřen 31. prosince 1837 a mše svatá je v něm nepetržitě sloužena dodnes. Svatý Otec, při své návštěvě Austrálie v roce 1986 tam také byl.

U Nermut'ů jsme se cítili jako doma. Jejich dům věvodí celému okolí, je nejvyšší na malém kopečku a mohl by sloužit jako „Velehrad“ pro Tasmánii. Kolem domu mají zahradu, v ní květiny, zeleninu a dokonce zasazenou i českou lípu.

Večer nás přišel navštívit další Nermut'ův syn Václav. Jindřich je na své syny právem hrdý; všichni tři mají dobré postavení a ke svému českému původu se uvědoměle hlásí.

Příští den si pro nás přijela Olinka Červená, která nás vzala na prohlídku města a okolí. Zavezla nás k českému umělci Maříkovi, který má prosperující ateliér, kde jsme si koupili v mědi tepaný obraz, typickou krajinku v tasmánské bushi. Další zastávka byla v malém prosperujícím obchodě nedaleko mořské pláže, kde jsem potkal dalšího krajana od Tábora. Rodinné podniky prosperují, zvláště kde jsou lidé ochotni pracovat 12 hodin denně.

V pátek jsme se vydali s Nermut'ovými Mercedesem do jejich chaty na sever z města k moři. Cestou nám Jindřich ukázal, kde co postavil, at' již to byl most či přístav, vždy zaujímal přední místo a stavby dodnes stojí; - důkaz to, že věděl co dělá.

Večer jsme byli na výstavě, kterou pořádala Junior Chamber of Commerce. Oba synové, Mikuláš a Václav jsou tam činní, Mikuláš je dokonce prezidentem pro celou Tasmánii. Jasný důkaz toho, že česká Nermut'ova rodina je v celém okolí známá, jsme měli, když nás Jindřich představil starostovi města a také svému kongresníkovi, který k nám byl velice přátelský.

A pak nám zbýval již jenom

jeden den. Od rána do večera nás opět provázela Olinka, která nás také vzala na svou chatu s několika akry bushe. Navštívili jsme i romantickou farmu českého lékaře, který tam žije se svou anglickou manželkou a třemi dětmi. Farma je na mírném kopečku, kolem dokola obklopena zelenými stráněmi a mírnými kopečky, ověčenými lesy. Na stráních se popásaly jejich kravičky, ovečky a koně, na kterých tam jezdí. Cestou zpět jsme uviděli zajetého tasmánského „d'ábla“, který vypadá jako vlk; má také podobné zuby, jenom je o něco větší než naše kočka. Prý když mají hlad, tak se jejich smečka vrhne i na koně a dokáže jej spolykat i s kostmi. Ale to se asi málokdy stane, protože je tam všílňakého malého zvířectva dostatek. Snad si jen ještě někdy nějakou tu zatoulanou ovečku přivlastní.

Ještě rychlá zastávka na Malém kousku Švýcarska, kde pro turisty se staví celá vesnice na způsob švýcarských vesnic.

A tak se nám naše dovolená skončila. Ještě poslední večer jsme se rozloučili s jinou hvězdnou oblohou, již věvodí Jižní Kříž a ráno v půl sedmé jsme odlétali zpět domů, do naší slunné Kalifornie. Neradi jsme se loučili s našimi milými krajany, ale bylo nám útechou, že nás náš domov přivítal do své otevřené náruče. I v tom našem měsíčku bylo něco uklidňujícího, že když couvá tak couvá a když dorůstá tak dorůstá, správně jak se to patří a není to obráceně, jako na té jižní polokouli.

Dalo by se ještě pokračovat, ale nebyli jsme tam posláni jako novináři. Byla to po letech jenom naše dovolená, a tak jsme si o ni udělali několik našich poznámek, které Vám tu vypisujeme.

Tak Jindřichu a Aničko, na shledanou zase u nás v Kalifornii! Vás v Tasmánii a všechny čtenáře H.N. srdečně pozdravujeme.

Stanislav a Anežka Brožek

NESEM VÁM NOVINY!!!

For Christmas enjoyment & gifts - lovely cassette of Czech Christmas carols & hymns. Also available is polka & waltz classic favorites cassette. Lyrics included - 17 songs on each 40-min. tape. Price: \$8.50 plus \$1.50 shipping per tape.

Write: East Bernard Czech Singers, c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, TX 77435. Specify „Christmas“ or „Classic“.

Port-au-Prince. — Podle haitského rozhlasu v neděli 16. října zrána se část armády pod vedením poručíka Patricka, Bochara a bývalého plukovníka Samuela Jeremie pokusila o nový státní převrat v Haiti, a to proti vládě gen. Prospera Avril, který obdržel vládní moc po vojenském státním převratě před měsícem když svrhl diktaturu gen. Henry Namphyho. Detaily o tomto novém pokusu o povstání částí haitské armády nejsou dosud známy; pouze bylo oznámeno, že několik vojáků bylo přitom zraněno a desítky vzbouřenců byly zatčeny.

● ● ●
Varšava. — Dne 13. října nový polský ministerský předseda Mieczyslaw Rakowski předložil polskému parlamentu ke schválení svou novou vládu. Ve velmi otevřené řeči pak nesliboval polskému lidu žádné ekonomické zázraky a připravil jej na nutnost přinést další oběti. Řekl, že jeho vláda provede „rychlé a radikální“ reformy, rozhodnuté komunistickou stranou, že však Poláci se budou muset smířit s nepříjemnými důsledky těchto reforem, které budou nezaměstnanost, likvidace neúčinných podniků a „jiná kapitalistická zla“. Bude se prý však snažit vyvarovat se takových nepopulárních opatření, která u polské společnosti vyvolávají všeobecný protest; bezpochyby tím míní náhlé drastické zvýšení cen, které letos vyvolalo v Polsku vlnu stávek a vedlo k odstranění ministerského předsedy Zbigniewa Messnera. Ten musil na sebe vzít zodpovědnost za neúspěchy a špatnou situaci polské

marxistické ekonomie. Rakowski dále řekl, že restrukturalizace ekonomie nevyhnutelně přivodí zavření mnohých neúčinných podniků, čímž tisíce lidí ztratí svou práci; tito budou muset hledat práci jinde a někdy se budou muset vyučit jinému řemeslu. - (V SSSR za prvních 9 měsíců perestrojky už prý asi milion lidí ztratilo práci.) - Základní zásadou pro polské podniky bude „zisk“ a ceny životních potřeb bude napříště určovat trh. - Američtí politici pozorvatelé polského původu se domnívají, že v polské ekonomii se asi nic nezmění. Rakowski - „jako politický chameleon“ - vždycky ihned schválí a bude slovy obhajovat politiku komunistické strany. Perestrojka a glasnost přinesou mnoho mluvení a celou řadu různých spektakulárních gest, jak ze strany Jaruzelskiho tak i Rakowskiho; bude se slibovat lepší budoucnost za oběti, dnes přinášené polským lidem, avšak ekonomická bída tu zůstane. Prý se naplní francouzské přísloví: „Plus ça change, plus c'est la même chose - čím více se věci mění, tím více zůstávají tytéž.“ - Komunistické autority také chtěly dospět k jakémusi narovnání s politickou opozicí tím, že jí chtěly nabídnout některá místa ve vládě. Doufaly, že tak s pomocí „konstruktivní opozice“ polský lid bude snáze přiveden k tomu, aby přijal požadované ekonomické oběti. Doposud však žádný člen opozice neprojevil zájem o některé místo ve vládě. Jsou totiž obavy, že komunistické autority se pokoušejí utvořit vládní koalici s opozičními silami - (bez

LETEM

stranické příslušnosti) - proto, aby tyto pak sdílely vinu a zodpovědnost na špatné ekonomické situaci, aniž by obdržely jakoukoliv skutečnou moc. - Také byla oddálena plánovaná schůze delegátů polské vlády s delegáty Solidarity, protože komunistické vedení dosud nerozhodlo, zda vůbec dovolí nějakou formu legalizace Solidarity nebo ne.

● ● ●
Vatikan. — Když polský primas kardinál Jozef Glemp na konci září navštívil Vatikan, vyslovil velkou naději v budoucí diskuse mezi polskou vládou a delegací Solidarity, jichž se mají také zúčastnit některé osobnosti polské katolické církve. Později však bylo z vatikánských pramenů oznámeno, že církev nebude moci zastávat žádnou přímou roli při jakýchkoliv politických jednáních v Polsku. Jeden mluvčí Vatikánu o tom řekl: „Klíčová otázka je: jakou roli bude církev zastávat při těchto diskusích? Bude tam moci být přítomna pouze jako pozorovatelka, nikoliv jako zprostředkovatelka... Mají-li tyto diskuse politickou roli, pak církev nemůže být jednou ze zúčastněných stran. Církev musí dát pozor, aby jí nebylo „zneužito“.“ - Dne 20. října kardinál Glemp prohlásil na římském letišti zpravodajům, že prý Polsko a Vatikan se v poslední době přiblížily do takové míry, že zanedlouho mohou společně uzavřít diplomatické vztahy. Papež Jan Pavel II. řekl už v červnu 1987 při své návštěvě Polska, že Vatikan je připraven navázat s Varšavou diplomatické styky.

● ● ●
Washington. — US department financí prohlásil 17. října, že USA jsou ochotny půjčit Mexiku v jeho současné nesnadné ekonomické situaci 3.5 bilionu dolarů, aby bylo schopno splnit své finanční povinnosti ze zahraničního dluhu, který už dosáhl výše 100

bilionů dolarů, a mohlo tak obdržet od Světové banky, Mezinárodního měnového fondu a zejména soukromých obchodních bank další úvěry, které nevyhnutelně potřebuje. Mexiko totiž ztratí letos asi 1.5 bilionu dolarů z prodeje ropy, jejíž cena na mezinárodních trzích poklesla a jejíž vývoz představuje celou třetinu mexického výdělků ze zahraničního obchodu. Při sestavování národního rozpočtu na tento rok mexická vláda předpokládala, že cena jednoho barelu oleje zůstane ve výši \$16.04; ve skutečnosti však v některých dobách tato cena klesla až pod 12 dolarů za barel. Reaganova vláda oznámila, že je ochotna poskytnout svému „lidnatému jižnímu sousedu“ tuto krátkodobou půjčku, „aby mu dopomohla k udržení své ekonomické a politické stability.“ Mexická vláda také v poslední době „ukázala svou dobrou vůli“ zavedením některých hospodářských reforem pro zlepšení ekonomické situace své země; usnadnila cizí investice v Mexiku, snížila platy vládních zaměstnanců a prodala některé vládou vlastněné podniky.

● ● ●
Washington. — Dne 17. října USA podepsaly ve Washingtoně s filipínskou vládou smlouvu, podle které USA si budou moci podržet na další dva roky - to je až do r. 1991 - své dvě velké vojenské základny na Filipínách, námořní základnu v Subic Bay a leteckou „Clark Air“. Spojené státy za to udělí Filipínám ekonomickou a vojenskou výpomoc ve výši 481 milionů dolarů ročně. Původně Filipíny žádaly 1.2 bilionu dolarů ročně; doposud USA dávaly Filipínám za užití základen 180 milionů dolarů ročně. US kongres ještě bude muset tuto smlouvu schválit. Každé prodloužení smlouvy o těchto základnách po r. 1991 bude muset schválit filipínský senát dvoutřetinovou většinou; také je

SVĚTEM

možné, že se o této věci ještě bude muset vyslovit filipínské národní referendum. Levicové proudy na Filipínách by si přály okamžité zavření těchto základen. Dokonce výbor filipínského senátu pro národní obranu naléhal na vládu prezidentky Aquinové, aby oznámila ve Washingtonu, že po r. 1991 Spojeným státům už nebude dovoleno užívání vojenských základen na filipínském území. Aquinová však nechává tuto věc nerozhodnutou a říká, že se bude řídit přáním filipínského národa.

● ● ●
Haag. — Vědci mezinárodní úrovně, shromáždění na konferenci v holandském hlavním městě Haagu, konané pod záštitou OSN, varovali 17. října, že ochranná vrstva ozonu, chránící vysoko v atmosféře zemi a pozemský život před smrtícími slunečními ultrafialovými paprsky, je člověkem ničena rychleji, než se dosud myslelo. Podle dnešního mínění vědců ochranná ozonová vrstva je ničena stále větším užíváním chemikálií, zvaných chlorofluorouhlíky (CFC), jichž se mimo jiné užívá ke chlazení ledniček, k výrobě plastické pěny a k čištění mikroelektronických okruhů. Vloni 24 zemí pod záštitou OSN podepsalo v Montrealu protokol, ve kterém se zavázaly, že v příštích 10 letech sníží užití CFC o 50 %. Nyní však vědci prohlašují, že to nestačí; i za předpokladu, že tento závazek by byl splněn, kolem roku 2015 by se množství ozonu v atmosféře snížilo nad tropy o 1.5 %, nad mírným pásmem zeměkoule o 3 % a nad póly o 5 %. Bude prý nutno snížit spotřebu CFC o celých 85 %, aby se kvantita ozonu přestala v atmosféře snižovat, a aby se jeho ochranná vrstva opět začala obnovovat. V r. 1983 vědci se zděšením zjistili, že nad Antarktidou vznikla v nadzemské vrstvě ozonu nebezpečná „díra“, velká asi jako území USA, která od té doby stále existuje. Mluvčí Evropského ekonomického společenství ujistili, že členské země, které vyrábějí dohromady 40 % světových dodávek CFC, se cítí zodpovědnými za záchranu ozonové vrstvy a brzy schválí protokol, podepsaný v Montrealu.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 19. října na libanonském území - (300 metrů od izraelských hranic) - najelo „sebevražedné auto“ plné traskavin, do konvoje izraelských

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných / Československa, tužexové objednávky, Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

vojáků a explodovalo; přitom bylo zabito 7 izraelských vojáků a 8 dalších bylo zraněno. Tento atentát si přivlastnila v Bejrútu „Islámská resistance“, k níž náleží také pro-iránské hnutí Hezbollah. Izraelská vláda hned ujistila pachatele, že za tento teroristický čin „draze zaplatí“. Dne 21. října pak izraelská vojenská letadla a helikoptéry bombardovaly palestinské vesnice a objekty hnutí Hezbollah v jižním Libanonu; přitom bylo 15 lidí zabito a desítky dalších byly zraněny.

● ● ●
Washington. — Dne 21. října vysoká federální porota v New Yorku obvinila bývalého filipinského presidenta Ferdinanda Marcose, dnes 71-letého, jeho 59-letou ženu Imeldu a saudského obchodníka a finančníka Adnana Khashogho z nezákonných obchodních a finančních operací, z falšování dokumentů, z obstrukce spravedlnosti a z ilegálního převodu 103 milionů dolarů, ukradených z filipinských vládních peněz do tajných Marcosových investic při koupi čtyř nemovitostí na Manhattanu. Zároveň podvedli dvě americké banky o 165 milionů dolarů pro koupi těchto nemovitostí. Marcos také s pomocí saudského finančníka skrýval své nakradené finanční zdroje ve fasádových firmách na karibském pobřeží, utvořených pouze pro krytí Marcosova nakradeného jmění. Některé z těchto podvodných operací byly vykonány až po příjezdu Marcosů do Spojených států na Filipiny do exilu. Všichni tři se mají dostavit 31. října před federální soud do Manhattanu, kde bude proti nim učiněna formální obžaloba. Budou-li uznáni vinnými, Marcos a jeho žena by mohli být odsouzeni k 95 rokům vězení, k pokutě několika milionů dolarů a ke ztrátě svého majetku v USA. Khashoggi by mohl dostat 15 let vězení, musil by zaplatit milionovou pokutu a ztratil by své vklady v US bankách. Ferdinand Marcos se domnívá, že jako hlava státu se těší výsadě imunity; US soudní autority jej však za hlavu státu už nepovažují. President Reagan zprvu váhal dát svůj souhlas k tomuto stíhání Marcosů, protože je po převratě na Filipínách pozval do exilu v USA; rozhodl se však nezasahovat v jejich prospěch a přenechal tuto věc plně departmentu spravedlnosti.

● ● ●
Nairobi. — Pierre Buyoya, president malé východoafrické země Burundi, se rozhodl usilovat o národní sjednocení

své země, rozdělené na dva se vzájemně nenávidějící tábory. Od nezávislosti Burundi, obdržené od Belgie v r. 1962, menšinový kmen Tutsi držel v rukou všechnu vrchní vládní moc, a také měl v moci celou armádu, utvořenou pouze z Tutsiů. S členy většinového kmene Hutu bylo nakládáno jako s občany druhé třídy, a byla proti nim konána diskriminace. Záhy došlo mezi oběma kmeny ke krvavým srážkám a armáda Tutsiů vyvraždila asi 100,000 členů kmene Hutu. Také dříve v tomto roce Tutsiové vyvraždili několik tisíc Hutů a další jich uprchli do sousední Rwandy. Nyní president Buyoya, který 19. října utvořil novou vládu, si vybral za ministerského předsedu Adriana Sibomana, příslušníka kmene Hutu, prý „kvůli obnovení národní jednoty“. Tutsiové tvoří asi 15 % z 5.6 milionu obyvatel Burundi a Hutové tvoří zbytek.

● ● ●
London. — V Anglii a ve Walesu se v přítomnosti ztrácí domácí kočky v tisícovém počtu; jsou totiž unášeny zejména v noci, celými četami „lovců“, kteří podnikají hony na kočky, jednak kvůli kožešinám, jichž se pak užívá k výrobě hraček a kožichů, jednak kvůli jejich masu. Na jednom smetišti odpadků bylo nalezeno asi 800 kočičích hlav a pazourků, a také byla viděna nákladní auta, plná podezřelých klecí. Předsednictvo soukromé společnosti „National Petwatch“ oznámilo, že v mnohých částech země se krádež koček stala „organizovanou zločinností ve velkém měřítku“ a varovala majitele koček, aby v noci drželi svá zvířata uvnitř svých domů.

● ● ●
San Salvador. — Salvadorský president Jose Napoleon Duarte byl letos v červnu v USA operován na rakovinu; byly mu odňaty tři čtvrtiny žaludku, avšak jeho rakovina jater byla lékaři prohlášena za neoperovatelnou. Tehdy mu také bylo oznámeno, že mu zbývá pouze asi šest měsíců života. Nyní opět strávil týden v

USA, kde byl na armádní klinice Walter Reed ve Washingtoně podroben třikrát chemoterapii. Po návratu domů jeho lékař Dr. Jose Luis Saca prohlásil, že Duarte mu se rakovina ustálila, že nepokročila ani v žaludku ani v játrech, a že v důsledku toho bylo suspendováno další léčení jeho rakoviny. V posledních dnech prý dokonce přibral několik liber na váze. Přitom všem Duarte stále vykonává každodenní funkce svého presidentského úřadu.

● ● ●
Berlin. — Edgar Bronfman, předseda Světového židovského kongresu, řekl 18. října, že Východní Německo nyní projevilo ochotu přiznat mravní zodpovědnost za vyhubení šesti milionů Židů nacisty a zaplatit náhradu potomkům obětí holokaustu a těm, kteří nacistické pronásledování přežili. Nečeká se však, že toto zaplacení náhrady bude význačné, protože Východnímu Německu chybí cizí „tvrdé měny“. Prý jde hlavně o zásadu přiznání zodpovědnosti a povinnosti reparací. Prý se také zlepšily vztahy mezi oběma zeměmi - Východním Německem a Izraelem - a nakonec se najde možnost i k navázání diplomatických vztahů mezi oběma zeměmi.

● ● ●
Washington. — Podle právě uveřejněného průzkumu Gallup bylo zjištěno to, co se už vědělo; ve Spojených státech lidé s malým či nevelkým výdělkem jsou mnohem štedřejší v charitativní činnosti, v pomáhání nemajetným a v příspěvcích na kostelní sbírky, než lidé blahobytní a ti, kteří mnoho vydělávají. Bohatí a zámožní Američané prý nemohou být považováni za „štedré“; mnozí z nich myslí, že mají plné právo užívat sami všech dober tohoto světa, která získali svou prací, svým důvtipem, svými schopnostmi, nebo také svou prohnatostí. Mezi lidmi to prý má být jako tomu je v džungli: mají žít pouze ti nejsilnější a nejschopnější, čímž se také zajistí nejrychlejší rozvoj a

postup civilizace. Tento postoj je ovšem v přímém rozporu s křesťanstvím.

● ● ●
Zeneva. — „Světová zdravotní organizace“ při OSN varuje před znečištěním velkoměstského vzduchu po celém světě; podle její studie z 1.8 bilionu obyvatel velkoměst na světě celých 1.25 bilionu dýchá vzduch silně znečištěný prachem, kouřem, kyslíčkem sírovým nebo kyslíčkem dusíku. Zbývající obyvatelé žijí většinou v podmínkách jen o málo lepších. Dýchání zkaženého vzduchu je značně škodlivé pro dýchací ústrojí. V době posledních 15 let byla studována situace velkoměstského vzduchu v 60 zemích. Podle odborných odhadů je lidským působením vypuštěno do vzduchu na celém světě za rok asi 180 milionů tun kyslíčku sírového - (v USA asi 23 milionů tun a v SSSR asi 28 milionů tun) - a 100 milionů tun prachu a kouře. Ze světových velkoměst jsou nejvíce znečištěna kyslíčkem sírovým velkoměsta Milán v Itálii, Seul v Jižní Koreji, Rio de Janeiro v Brazílii, Mexico City v Mexiku a v Evropě francouzská Paříž. Nejméně jsou znečištěny Melbourne, Tel Aviv, Toronto, Chicago a Mnichov. Asi v polovině studovaných velkoměst je vzduch příliš mnoho znečištěn kouřem a prachem; nejvíce jsou znečištěna města Kuwait, New Delhi, Peking, Jakarta a Manila; na západní polokouli je nejhorší situace v Los Angeles, Chicagu, Detroitu, Mexico City, Sao Paulo, Rio de Janeiro a Buenos Aires. Dusičnými kyslíčky jsou nej-

více znečištěna velkoměsta v Evropě a v Severní Americe v denních dobách největšího automobilového ruchu; v Evropě je situace horší, protože tam dosud nebyla provedena opatření pro zneškodnění automobilových výfukových plynů.

● ● ●
Varšava. — Polský vládce gen. Wojciech Jaruzelski řekl 21. října při schůzi dělníků vládních komunistických pracovních unií, že prý jeho vláda nebude váhat užít v případě potřeby síly pro hájení komunistického systému. Také řekl, že opětne uzákonění pracovní unie Solidarity by bylo dovoleno pouze v případě, že by se ekonomie v zemi zlepšila a byly by utvořeny „alternativní politické formy“ tak, aby pracovní unie nemohly sloužit za prostředek pro politické požadavky. Všechny strany, které se zúčastní diskusí vlády se Solidaritou, prý také budou musit uznat, že Polsko zůstane součástí sovětského bloku, že Solidarity nebude moci přijímat finance z ciziny, a že Solidarity „se vystřihá extrémistů“. Význam „glasnosti“ se tedy nesmí přehánět; komunismus tu zůstává jakým byl. Pouze bude z hospodářských nutností trošinku „cukerinem přislazen“, ale jeho představitelé, opírající se dnes o sovětskou vojenskou moc, nikdy nemohou připustit, že se zmýlili, že jejich systém je neúčinný, protože mají strach, že kdyby přistoupili na opravdovou politickou demokracii a dělení se o moc s opozicí, přišli by ihned o svá privilegia a byli by pohnáni před soud za své zločiny.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinacní hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
 SERVICE
 24 HOURS
 ☎ 387-7000

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Speciální cena \$593.00

Milwaukee Folk Fair, Bus tour, neděle 20. listopadu, odjezd 9 hod. ráno, návrat 8.30 večer. Cena \$22.00 včetně dopravy, vstupného a rezervovaného sedadla na představení národnostních skupin. International Caffé se stánky s jídlem a občerstvením.

Zájezd do Kalifornie, letadlem a busem, 8 dní pobytu s návštěvou Universal studios, Catalina ostrov, Queen Mary, Mission of Santa Barbara, San Diego tour. Večeře a tanec s Bill Davis orchestrem a další. Odlety: 30. ledna 1989 cena \$789.00 a 4. března - cena \$829.00

TUZEX - oblíbený dárek Vaším drahým. Pošlete včas než bude předvánoční nával. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

Návštěva příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
 Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

SPORT

I. liga kopané

v Československu

Výsledky 10. kola

Sparta - Slavia 2:1

103. derby pražských „S“ v boji o první místo v tabulce vyhrála Sparta před rekordní návštěvou 28,105 diváků.

Branky dali: 16. min. Hašek 1:0, 47. min. Frýda 1:1, 57. min. Hašek 2:1.

Tímto vítězstvím se Sparta dostala opět na 1. místo v tabulce.

Ostrava - Vítkovice 1:0

Ostravské derby přitáhlo 11,526 diváků, kteří byli s výkonnem i s výsledkem svého Baníku spokojeni.

Jedinou branku dal ve 20.

min. Staš.

Trnava - Cheb 4:1

4,900 diváků vidělo dobrý fotbal až ve 2. poločase, ve kterém domácí docílili 3 branky: 17. min. Bros 1:0, 35. min. Haluska 1:1, 49. min. Klímovský 2:1, 75. min. Březina 3:1, 86. min. Petraš 4:1.

B. Bystrica - Olomouc 3:1

1,250 diváků - nejslabší návštěva 10. kola. Branky: Valkučák 2. a Dina za Bystricu; Drulak z penalty za Olomouc.

Plzeň - Nitra 0:1

Ani 2,908 diváků nepomohlo Plzni k zisku bodu, a nyní je Škodovka na posledním místě v tabulce.

Jedinou branku zápasu vstřelil v 82. min. Hipp.

Inter - Hr. Králové 8:3

Statistici budou dlouho hledat zápas ve kterém padlo 11 branek.

1,892 diváků podpořilo domácí útočníky, jímž se vše dařilo.

Branky dali: Březík 3, Luhový 2, Weis 2, a vlastní za Inter; Černý 3 za Hr. Králové.

D. Streda - Dukla 1:0

5,147 diváků vidělo pouze jednu branku, kterou dal Mičinec ve 46. minutě.

Bohemians - Slovan 1:0

3,775 diváků vidělo pouze jednu branku a k tomu ještě z penalty, kterou dal Chaloupka.

Tabulka po 10. kole:

1. SPARTA	26:8	16
2. SLAVIA	20:18	15
3. OSTRAVA	16:10	13
4. VITKOVICE	16:9	11
5. TRNAVA	12:13	11
6. D.STREDA	9:12	11
7. NITRA	13:13	10
8. BOHEMIANS	15:18	10
9. DUKLA	17:14	8
10. OLOMOUC	12:11	8
11. INTER	20:22	8
12. SLOVAN	11:14	8
13. B.BYSTRICA	17:22	8
14. HR.KRÁLOVÉ	10:19	8

15. CHEB	12:23	8
16. PLZEŇ	16:18	7

I. národní liga kopané

v Československu

Výsledky 10. kola: Havířov - České Budějovice 0:1, Zbrojovka Brno - Frýdek Místek 3:1, Chomutov - Opava 1:0, Ústí - KPS Brno 2:1, Xaverov - Teplice 1:1, Liberec - Tábor 1:3, Zlín - Brandýs 2:1, Slušovice - Mladá Boleslav 1:1.

1. S.N.F.L.

Výsledky 11. kola: Spoje - Prešov 0:2, Žilina - Košice 4:1, Prievidza - Považská Bystrica 2:0, Levice - Humenné 0:0, Stropkov - Trebišov 0:0, Michalovce - Hurbanovo 1:2, Senica - Čadca 3:0, Jelšava - Šafa 2:1.

Tabulku vede Prešov se 16. body před Pov. Bystricou s 15. body.

I. liga hokeje

v Československu

Výsledky 10. kola: Vítkovice - Zlín 5:2, Košice - Bratislava 3:3, Kladno - České Budějovice 1:7, Litvínov - Plzeň 3:3.

Tabulka:

1. LITVÍNŮV	63:36	17
2. KOŠICE	43:37	14
3. TRENČÍN	36:35	14
4. SPARTA	34:32	12
5. PARDUBICE	34:28	11
6. Kladno	41:46	11
7. PLZEŇ	45:35	10
8. Č.BUDĚJOVICE	33:31	10
9. JIHLAVA	29:32	10
10. VITKOVICE	34:40	10
11. ZLÍN	25:41	6
12. BRATISLAVA	26:50	3

I. národní liga hokeje

v Československu

Výsledky 10. kola: Ingstav - Slavia 8:3, Opava - Brno 4:3, Třinec - Litoměřice 7:3, Mladá Boleslav - Písek 2:4, Olomouc - Vimperk 5:5, Jihlava „B“ - Hradec Králové 4:1.

Tabulku vede Olomouc se 17. body, před Vimperkem s 16. body.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO LIGA

Výsledky 15. kola: Eagles - Sparta 1:0, Eagles - U. Serbs 2:1, R. Wawel - Trevians 2:1, Lightning - Schwaben 3:1, Kickers - Gr. White odloženo.

Tabulka:

1. EAGLES	37:15	26
2. KICKERS	31:18	20
3. VIKINGS	25:16	17
4. U.SERBS	25:16	17
5. SCHWABEN	29:23	16
6. GR.WHITE	15:19	12
7. SPARTA	13:19	12
8. LIGHTNING	19:26	12
9. R.WAWEL	18:26	12
10. TREVIAN	8:41	2

Jarda Fajkus

ČESKÉ KNIHY

Čapek-Chod: Antonín Vondřejce, \$7.25.

Dětské loutkové divadlo 2 (repertoárový sborník pro dětské loutkářské sbory), \$4.50.

Fuchs Gerd: Nultá hodina (román z poválečného Německa), \$5.25.

Jaeger Henry: Jasnovidcem proti své vůli, \$3.95.

Jarošová E.: Dům u dvou skotiků, \$8.50.

Jarošová E.: Mezi starou a novou vlastí, \$8.50.

Matějka Jaroslav: Náš dědek Josef, \$3.75.

Mrštík A. a V.: Rok na vsi I-II, \$10.50.

Pešek Ladislav: Tvář bez masky, \$9.75.

Pospišil Jiří: Podzimní květy (verše), \$4.00.

Remarque E.M.: Černý obelisk, \$4.95.

Remarque E.M.: Stíny v ráji, \$8.00.

Seifert J.: Šel malíř chudě do světa (verše), \$3.50.

Šebor M.: Do třetice a pohádky pro Janu, \$7.00.

Vohryzka-Konopa: Venkov v temnu (násilná socializace čs. zemědělství), \$10.50.

Wittgen Tom: V proudech ledového oceánu, \$4.50.

Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.5

Trnka: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

VIDEOKAZETY: Prodaná nevěsta, \$40.00 - Babička

(Němcová), \$40.00 - Nejlepší člověk (Burian), \$28.00

— pište si o seznam.

Imp. keramika, broušené sklo, granáty, kuchyňské potřeby, rekordy, kazety — pište si o seznam.

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky bezc. cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyrizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.

V neděli zavřeno.

MAIL ORDER NOVINKA

Přímý import

z Československa.

Krásná chodská keramika, skleněné vánoční ozdoby a ručně malované kraslice (také husí)

Napiště si na lístku o katalog s ceníkem.

Nakupujte poštou

J.KETTNER

ENTERPRISES

27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL 60190

ČISTÍM KOBERCE:

Shampoo & steam

Free estimate

& deodorizing

1 SQ Foot 16-20¢

Love seat \$20

Chair \$10

Volejte CHRIS

863 - 4113

Cicero

SPARTA A. B. A.

pořádá svou

73. výroční zábavu
V SOBOTU DNE 5. LISTOPADU 1988

1915

v budově Americké legie, 5510 W. 25th Street, Cicero, IL

1988

K tanci a poslechu bude vyhrávat
„ST. LOUIS EXPRESS“

Začátek je v 8 hod. večer

a jako vždy - dobrá kuchyně a nápoje.

PAPAL EXHIBIT IN THE POLISH MUSEUM OF AMERICA, IN CHICAGO

A celebration of the 10th anniversary of Pope John Paul II Pontificate was took place in the Great Hall of the Polish Museum of America (984 N. Milwaukee Avenue) on Saturday, October 15th, at 1:00 in the afternoon.

A unique collection was presented of the Holy Father's medals, books, posters and stamps issued in various countries commemorating historical conclaves and papal travels, as well as newspaper clippings showing the most significant facts in the history of ten years pontificate of a great Pole. Projections of 15 feature and documentary films about John Paul II and tapes with His speeches has competed the exhibit.

On Monday, October 17th, at 11:30 in the morning, in the Great Hall, Holy Mass has been celebrated by Rev. Edwin F. Karłowicz, Chaplain of the Polish Roman Catholic Union of America, the oldest Polish organization in the United States.

Polish Museum of America cordially invited you to participate in the celebration of this special anniversary and to visit the exhibit. (Saturday & Sunday - Noon to 5:00 p.m.)

The exhibit will continue through November 24th.

Výstava skla na Americkém velvyslanectví v Praze

Tiskové a kulturní středisko Amerického velvyslanectví v Praze zahájilo dne 14. října t.r. výstavu prací několika soudobých uměleckých sklářů z amerického severozápadu. Výstava obsahuje exponáty 14. umělců z tzv. „Pilchukovy umělecké školy“, která má své sídlo nedaleko Seattle, stát Washington. Výstava, pod názvem „Pilchuk Glass Artists from the American Northwest“ je přístupná veřejnosti a potrvá do 27. října t.r. —afa—

UPOZORNĚNÍ NAŠIM ČTENÁŘŮM

V neděli ráno v 8:00 A.M.
30. října 1988

Charles Kuralt bude mít na programu na TV kanálu č. 2 rozhovor s naším větoznámým pianistou Mistrem

RUDOLFEM FIRKUŠNÝM
Hudební zájemci
nezapomeňte si v neděli ráno pustit televizní stanici číslo 2!

PROHLÁŠENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH DEMOKRATICKÝCH ORGANIZACÍ V ZAHRANIČÍ K SEDMDESÁTÉMU VÝROČÍ ČESKOSLOVENSKÉ NEZÁVISLOSTI

V novoročním prohlášení z roku 1986 jsme se společně přihlásili k ideálům a tradicím první Československé republiky. Letos 28. října si společně a slavnostně připomínáme 70. výročí jejího založení.

V pohnutém říjnu r. 1918 washingtonská deklarace československé nezávislosti, pražské prohlášení státní samostatnosti a martinská deklarace Slováků, položily základy, na nichž si naše národy vybudovaly svůj nezávislý, svobodný a demokratický stát.

Zároveň si připomínáme, že vyhlášení československé samostatnosti bylo výsledkem práce, zápasu a obětí mnoha buditeckých generací, uvědomělého snažení, politického umu, rozhodnosti a nakonec vojenské statečnosti našich legií na třech frontách první světové války.

Připomínáme si s úctou jména všech, kdo v čele s Tomášem Garriguem Masarykem vedli zápas našich národů o československou samostatnost za první světové války doma i v zahraničí.

Jsmo hrdi na Československou republiku 28. října, na její politickou demokracii, náboženskou svobodu, hospodářský rozvoj, sociální péči, vzkvétající kulturu, na republiku svobodného lidu, který byl zdrojem veškeré státní moci.

Žádný stát není s to vypořádat se se všemi nedostatky a otázkami naráz. Nebylo to ani v moci první Československé republiky. Republika jich zdědila víc než dost a doba jí nešetřila nových problémů. Dnes se s uznáním díváme na velké dílo, které při řešení těchto otázek vykonala, a na demokratický způsob, jakým k nim přistupovala. Prokázala vyspělost, která ve střední Evropě neměla obdoby.

Tuto republiku zničila nacistická moc a krátkozrakost čs. západních spojenců v letech 1938 a 1939. Po 2. světové válce se obnovená republika stala obětí komunistického puče v r. 1948. Invaze vojsk Varšavského paktu, vedených masovou sovětskou armádou v srpnu 1968 potvrdila komunistické zotročení Čechů a Slováků.

Odmítáme všechny pokusy československých komunistů hlásit se k památnému 28. říjnu, když jej po sedmdesát let odsuzovali a znehodnocovali. Republika 28. října nepatří ani komunistické straně Československa ani Sovětskému svazu, nýbrž svrchovanému československému lidu, v jehož jméno se jako jeho odvěký sen stala v roce 1918 skutekem.

V r. 1988 je pozdě uvažovat, zda se naše národy měly každému z oněch náporů na československou nezávislost a demokracii postavit na odpor se zbraní v ruce. Odkaz 28. října nám však ukládá, abychom znovu vytrvale bojovali všemi prostředky, kterých se nám dostává o ideály, které onoho dne v roce 1918 našly svůj výraz v československé samostatnosti a demokracii. Některé z našich organizací se tohoto zápasu zúčastnili již za 1. světové války. Jiné se k nim přidaly v 2. světové válce. A mnohé nové organizace vytvořili teprve exulanti z komunistického Československa. Všechny nás však spojuje vědomí stejné odpovědnosti za společný úkol: ze všech sil přispívat k osvobození Československa z komunistické diktatury jakéhokoliv směru a ražení a dnes ze sovětské nadvlády k návratu Čechů, Slováků a Rusínů do rodiny svobodných, nezávislých a demokratických národů.

V duchu tohoto odkazu vzdáváme čest všem, kdo v Československu navzdory komunistické moci za velkých osobních obětí o tyto ideály národní a duchovní obrody usilují a bojují. Ujišťujeme je svou lojalitou a plnou podporou. V tomtéž duchu vyjadřujeme svou úctu všem krajanům a exulantům za jejich práci v tradicích 28. října. Vyslovujeme také svůj dík za pomoc a za porozumění,

jichž se našemu úsilí dostává v zemích svobodného světa, kde žijeme a pracujeme.

Přejeme všem občanům Československé republiky, aby je vzpomínka na 28. říjen 1918 inspirovala k dalšímu, jakkoliv tuhému, složitému a možná ještě i dlouhému usilování v zápase o československou svobodu a demokracii. Nade vše jim i sobě přejeme, aby je vzpomínka na 28. říjen 1918 naplnila novou nadějí, že vláda jejich věci se znovu vrátí do jejich rukou.

28. října 1988

Americký fond pro československé uprchlíky, USA
Jan Hird Pokorný, Vojtěch Jeřábek
Czechoslovak American Education Council, USA
Dr. Josef Hašek, Irena Lettrichová
Československá katolická jednota, USA
Joseph Kocáb
Československá národní rada americká, USA
Dr. Leopold Rozbořil, Ing. Štefan Papánek,
Vlasta Vrázová
Československá obec legionářská v zahraničí, Velká Británie
Major gen. št. Miloslav Kašpar, CdeG.
Československé sdružení v Kanadě, Kanada
Miloš Šuchma, Jiří Corn
Československý poradní sbor v západní Evropě, SRN
Dipl. Ing. Edvard Juriček
Dr. Jiří Brada
Communio Nova Bohemica, Švýcarsko
Dr. Felix Uhl
K-231 Klub bývalých československých politických vězňů v exilu, Kanada
Eda Ottová, Zdeněk Otruba
Mensinová rada české a slovenské větve v Rakousku, Rakousko
Med. rada dr. Jan Petřík
Jindřich Brázdil
Naardenský výbor, Velká Británie
Ing. Pavel Moritz, Rev. Jan Lang, SJ
Národní rada žen svobodného Československa, USA
Betka Papánková, Libuše Drobílková
Národní svaz českých katolíků, USA
Václav Hyvnar, Rev. Vojtěch Vít, OSB
Františka Uhlířová
Rada svobodného Československa, USA
Mojmír Povolný, Dr. Martin Kvetko, Jiří Horák
Rada svobodné Podkarpatské Rusi, USA
Jan Babinec
Slovenská synoda Sion v Severnej Amerike, USA
Bishop Jan Adam
Slovenský Sokol v Amerike, USA, Ján Gološinec
Stálá Konferencia slovenských demokratických exulantov, USA a Kanada, Dr. Martin Kvetko, Irena Lettrichová
Světové sdružení bývalých československých politických vězňů v exilu, Švýcarsko, Vladislav Křepelka,
Bedřiška Hoffmannová, Evžen Hoffmann
Ústředí československého sokolstva v zahraničí, Švýcarsko
Rudolf Fiala, Ludovít Král
Ústředí československých demokratických organizací v Austrálii a na Novém Zélandě
František Nový, Ján Viola, Oldřich Mikulčák

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
1322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

SLOUPEK INFORMACÍ

(Dokončení ze str. 2)

bych mohl souhlasit - po některých změnách, vztahujících se na malé podniky.

8. Jak se díváte na situaci emigrantů bez dokladů, kteří přicházejí do Spojených států ve stále větším počtu z nejrůznějších zemí, včetně Mexika, Salvadoru a Irsku?

Bush: Můžeme sice otevřít dveře legální emigraci, avšak musíme je zavřít ilegální emigraci. Podle požadavků reformovaného emigračního zákona musíme sledovat řádný proces legalizace těch, kteří dokážou svůj dlouholetý pobyt v této zemi. Zároveň však, aby emigrace zůstala pod kontrolou, musíme trestat zaměstnavatele, kteří vědomě najímají ilegální emigranty.

Dukakis: V posledních letech miliony nových emigrantů přicházejí do naší země často bez dokumentů; tito emigranti měli hluboký vliv na naše školy, na naše pracovní místa a na naši vládu na všech jejích úrovních. Na tuto skutečnost musíme odpovědět poctivě a se soucitem. V roce 1986 Kongres učinil první krok odhlasováním reformovaného emigračního zákona. Já chci uskutečnit tento zákon v duchu štědrosti při poskytování možnosti pobytu. Musejí přestat deportace uprchlíků přišlých ze zemí Střední Ameriky, které jsou postiženy občanskou válkou.

9. Jak se díváte na politiku Spojených států vůči místním konfliktům, zejména ve Střední Americe? Jste příznivě nakloněn US vojenské pomoci guerilům „contras“ v Nikaragvě?

Bush: Naše úloha ve Střední Americe se neliší od naší role v jiných částech světa. Ta spočívá v nutnosti pracovat pro mír, nikoliv však pro „mír za každou cenu“. V případě Střední Ameriky naším cílem není dosažení míru, kterým by se pouze skončila střelba a upevnilo tamní sovětské předmostí. Naším hlavním cílem je vytvoření a uchování vlády, oddaných svobodě a demokracii, vlády, které respektují lidská práva i svrchovanost svých sousedů.

Cítím se zavázán ku pomoci těm národům, které bojují za vytvoření a udržení demokratických vládních forem a za získání základních občanských, politických a lidských práv.

Dukakis: Pomáhání guerilům „contras“ porušuje americký a mezinárodní zákon. Výpomoc těmto guerilům není možno

považovat za páku, kterou se otevře uzavřený politický systém Nikaragvy. Spíše to je klín, který nás odděluje od našich přátel v té zemi. Spojené státy by měly podporovat, nikoliv podkopávat, mírový plán prezidenta Ariase, který poskytuje dosud nejlepší cestu k míru ve Střední Americe.

by Americe pomohla předejít mnoha zbytečným problémům s nezaměstnaností a zločinností mladistvých, jenomže na tohle nejsou občané USA zřejmě ještě dostatečně mentálně připraveni.

•••

S tím vším také souvisí problém správné výživy a sexuální výchovy, které nezačínají v pubertě, ale od samotného vstupu každého dítěte na svět. A každá dobrá maminka vám ze své vlastní zkušenosti potvrdí - (zcela souhlasně s každým skutečným vědeckým psychologem mládeže) - že pro vytvoření dobrých návyků a formulaci charakteru je pro každé dítě prvních 6-7 let nejdůležitějších. S tím, co všechno si v těch prvních letech života dítě osvojí, nedá-li se skazit od agresivních a méně morálně vychovaných kamarádů či kamarádek, může vystačit tak do 12-13 let. Pak, je-li třeba, musí nutně změnit alespoň přes dobu puberty - třeba i své rodinné prostředí a jít do školy s moudře vyváženou internátní výchovou s přísným denním pořádkem v radostné sportovní a hluboce etické atmosféře.

Proto se začíná zdát i mnoha katolickým církevním autoritám v USA, že je pro dítě a výchovu celého křesťana daleko důležitější náboženská předškolní výchova - (jesle a Kinderharden - než osm tříd základní obecné školy, a potom jsou zase velmi důležité střední škola (High School) - průmyslové školy a university.

•••

Ta druhá otázka, položená presidentským kandidátům o smlouvě INF a všeobecně o kontrole zbraní, je podle našeho skromného názoru zcela určitě „manipulovaná“ položená. Samozřejmě, že každý rozumný člověk je proti zbytečnému, nákladnému a vražednému zbrojení, a tak i oba presidentští kandidáti jsou proti. Ale proč rozdělovat tuto otázku od dnešní situace ve Střední Americe, od Nikaragvy, Salvadoru, Kuby, Panamy, Peru, Čile a také od výbojů Moskvy a mezinárodního komunismu na Filipínách, v bývalé Indočíně a v Africe? Proč se ptát kandidátů na jejich postoj k tzv. „místním konfliktům“, když celý svět už dávno ví, jak vznikly a kdo je za nimi? Proč nebyla otázka upřesněna v tom smyslu, co soudí oba kandidáti o stále trvajícím nebezpečí mezinárodního komunismu, a co považují za zkušební kámen pravosti Gorbačovovy glasnosti a perestrojky? V tom případě by pak bud' oba, nebo alespoň jeden z kandidátů musel přiznat

SKROMNÝ KOMENTÁŘ NAŠÍ REDAKCE K POSTOJŮM OBOU LETOŠNÍCH PRESIDENTSKÝCH KANDIDÁTŮ

To je sice konec otázek US katolické tiskové kanceláře oběma presidentským kandidátům v letošních presidentských volbách, i jejich odpovědí, ale my, věřící voliči, zvláště z řad exulantů ze zemí, ovládaných již čtyřicet let komunistickými režimy podle diktátu Moskvy, se po všech zkušenostech s komunismem tak trochu podivujeme, při nejmenším samotné formulaci otázek, kladených v tak vážné době kandidátům na nejdůležitější politický úřad v nejmocnější a nevlivnější demokratické zemi v dnešním světě.

•••

S důležitostí první otázky a s jejím umístěním na prvním místě určitě souhlasíme. Ano, i my jsme pro odluku církve od státu, ale v obaplné spravedlivé svobodě, kterou si nikdy dosud v lidských dějinách žádný stát neuhájil bez vysokých mravních hodnot, bez zdravé základní buňky lidské společnosti - rodiny a bez uznání lidské odpovědnosti vůči Nejvyšší Bytosti. Zbraně, tanky, ponorky, letadla ani nukleární hlavice nejsou schopny svobodu Ameriky uhájit, nebudou-li všechny ty zbraně obsluhovat charakterní lidé, přesvědčení o správnosti a spravedlnosti boje za svobodu své ohrožené vlasti.

Kdo takové charaktery vyhovává jsou v první řadě rodina a dobrá školní výchova. Dobrá atmosféra v rodině je zase podmíněna prací, spravedlivým výdělkem a dobrou školní i mimoškolní výchovou. V tak velikém soustátí jako jsou USA, nemůže být vše rozhodnuto z Washingtonu, ale daleko snadněji si s místními problémy mohou poradit jednotlivé státy, okresy, města a místní školní výbory se samotnými řediteli, učiteli a rodiči žáků. Ti pak vědí z první ruky, že vedle peněz je potřeba mít opravdu schopné a dobré učitele, kteří své povolání milují, že je třeba je za jejich obětavou a výchovnou vynalézavost dobře platit a zároveň podepřít jejich autoritu v

požadované školní disciplině rodičovským zájmem o učební pokrok dítěte a vytrvalou spoluprací s učitelem. Ve věci privátních škol je přece na bíledni, že je nespravedlivé, musí-li věřící rodiče platit školné dvakrát: nepřímou v městských daních na školu státní, a přímou školné nezávislé či farní škole, kam posílají své děti. V tom směru je třeba i ve svobodných státech školu odpolitizovat, považovat všechny školy za ekonomickou investici do zdravé budoucnosti národa a měřit jejich „výkonnost“ podle uplatnění se v životě jejich bývalých žáků a zároveň i podle počtu provinilců, kteří se v pozdějším životě dostali vlastní vinou za mříže vězení. Určitě by se tak poznalo, že je lépe podporovat dobré výchovné ústavy, školy všech druhů, tělocvičny, prázdninová střediska pro mládež a ústavy pro mrzáčky než stavět nové věznic. Tím vším by byl z velké části vyřešen i problém narkomanie, alkoholismu a kouření u mládeže.

•••

Problém dětských jeslí (Day Care Centers) lze vyřešit místně různě privátní i podnikovou iniciativou, ale určitě by se zabily dvě mouchy jednou ranou, kdyby se starobince spojily s dětskými školkami všude tam, kde to je uskutečnitelné. Staří, většinou ještě výkonní lidé by najednou duševně i tělesně omládlí láskou k dětem a vědomím, že jsou stále ještě důležití a užiteční. Zapomněli by přitom na většinu svých revmatických bolestí, oživilo by si paměť vpravěním pohádek a svých životních zkušeností dětem a hned by se už necítili opuštěni a „zbyteční“. Zase by vychovávali národu mládež, jako to dělaly naše prababičky a babičky ve staré Evropě. Navíc by pak mladým občanům Spojených států vůbec neškodila alespoň osmnáctiměsíční vojenská služba - (na dobrovolné bázi třeba i pro mladé ženy) - která

pravdu, že výdaje Reaganovy administrace na zlepšení obrany USA nebyly nadarmo - (i když se mohly přísněji zkontrolovat ceníky armádních dodavatelů) - že nebylo nadarmo nákladné umístění dálkových střel v Evropě, ani zásah na Grenadě a v Libyi. Vždyť naprostá většina Američanů správně pochopila, že to byla jen obnovená prosperita americké ekonomie a odvaha nedat se, které přinutily Gorbačova k vyjednávání o odzbrojení, protože marxistický hospodářský systém nepracuje.

•••

Sedmá otázka na celonárodní nemocenské pojištění je dnes v USA určitě velmi důležitá a musí být urychleně a spravedlivě vyřešena - z části podle vzoru evropských zemí, Anglie, Kanady a Austrálie, - (povinné pojištění, rozdělené mezi pracující a zaměstnavatele) - zčásti podle zcela zvláštních poměrů v USA, kde nejsou dosud lidé různých ras a národů úplně vychováni k poctivosti a budou v pokušení svou nemoc prodlužovat, anebo „svým úsměvem“ přemlouvat zaměstnavatele lékáren (drugstore), aby jim namísto předepsaného léku dali v téže ceně nějaký kráslicí prostředek. Na to mají však USA spoustu schopných lidí, aby všechny tyto problémy spravedlivě vyřešili, zvláště ve spolupráci s lékaři a právníky, kteří snad nakonec pochopí, že léčení nemocných a nemocnice, jsou službou národu s právem na spravedlivou odměnu, ale nikoliv výdělečný byznys. Přitom musí mít ovšem také lékaři oprávněnou jistotu, že nebudou pro sebemenší „omyl v diagnóze“ či chirurgickým zákrokem taháni po soudech. Pravdou však zůstává, že je nespravedlivé, když nemocí, léky a pobyt v nemocnicích připraví dobré lidi, kteří po celý život poctivě pracovali, nakonec i o jejich malý baráček. To je proto nutné napravit.

•••

K osmé otázce o nezákonné emigraci do USA by bylo třeba říci jasně dvě věci: jednu dobrou, druhou nedobrou. Dobrá je ta, že USA se stále zdají být chudým lidem přitažlivými. Do SSSR a zemí s komunistickými režimy téměř žádní lidé neutikají. Nedobrá věc je ta, že se veřejně nepřiznává potřeba málo placené práce, kterou USA dnes potřebují a za níž jsou nezákonní emigranti vděční. Je tedy spíše potřeba pomoci sousedním zemím z jejich hospodářské bídy, aby jejich občané našli obživu doma a nebudou do USA utíkat. Zároveň tím USA odstraní důvody přitažlivosti komunistické

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

kých hesel a tak předejdou zbytečnému prolévání krve a novým tzv. občanským osvobozovacím válkám, které nejsou ničím jiným než z Moskvy vedenou „světovou revoluci proletariátu“, čili sovětským imperialismem.

O potratech platí to, co jsme řekli předtím o sexuální výchově. Potrat je určitě vraždou, která se nakonec každému národu vymstí, ale zároveň se musí všichni křesťané vychovat k odpovědnému rodičovství.

Závěrem k tomu všemu je snad třeba ještě asi dodat tohle: i když mají asi oba letošní presidentští kandidáti Bush a Dukakis své přednosti a zápory, je na bíledni, že Spojené státy mají dozajista celou řadu jiných schopných lidí, kteří mají všechny potřebné schopnosti, aby byli moudrým a spolehlivým kormidelníkem amerického soustátí v dnešní rozhodné době. Nemohou však na presidentskou kandidaturu ani pomyslet, protože to stojí v USA spoustu peněz, které jim chybějí. Snad se však ti nejschopnější alespoň něčemu přiučí od prozatím poraženého, prý také demokratického kandidáta, výmluvného protestantského kazatele Rev. J. Jacksona, který těch peněz na svoji kandidaturu asi zrovna nazbyt neměl, a přesto jej redaktoři TV zpráv dávali na televizní obrazovku neustále zdarma...

Pošlou-li tedy američtí voliči i letos do Bílého domu republikánského kandidáta, ale do US Kongresu většinu demokratů, pak toho mnoho nezmůže, ani kdyby byl svatý a po dalších čtyřech letech si určitě zase zvolí demokrata, protože republikán Bush své sliby splnit nemohl. Pak by zase asi určitě bydlil v Bílém domě od r. 1992-2000 demokrat, který pak asi „přemaluje Bílý dům na Černý“. - Jenomže, pevně věřím, že dobrotivý Bůh dobře ví, jak dnešní politikou uměle rozdělený svět „pro Jeho Syna a proti Němu“ ještě nutně a na dlouhou dobu potřebuje mít mravně, hospodářsky i vojensky silnou Ameriku, že jí dá rozumné rozhodnutí v její vládě, protože lid Spojených států - navzdory všem svým velkým i menším nedostatkům, je v základě dobrý, štědrý a spolucitlivý se všemi postiženými a trpícími jak ve své zemi, tak i v cizích krajinách. A to je americkému lidu nakonec jedinou zárukou, že bude v letošních listopadových volbách volit každý podle svého nejlepšího svědomí nejen nového presidenta, ale také kongresníky a senátory.

Zdeněk Slavík:

Idea 28. října

Sedmdesát let v historii národů není tak dlouhá doba. Ale dostatečně dlouhá pro mladý stát, který v ní prodělává dvě okupace. Nejdříve nacistickou a nyní agresi komunistickou.

O mužích 28. října bylo už toho tolik napsáno a vysloveno. O statečných lidech, kteří v zahraniční akci i v akci domácího úsilí, realizovali mnohaletou touhu národa pro samostatným státě. Masaryk, Beneš, Štefánik - Kramář, Rašín, Křofáč a řada dalších, nezůstanou nikdy zapomenuti. A také českoslovenští legionáři kteří pokládali své životy pro ideály samostatnosti.

V dobách těžkých pro náš národ zůstává idea 28. října symbolem vyššího principu mravnosti, práva a spravedlnosti. Symbolem naší svobody, nezávislosti a humanitní, křesťanské demokracie.

Několikrát v historii našeho mladého státu pokoušel se agresor a okupant z učebních osnov a ze srdcí národa odstranit ideu 28. října, Masarykovo učení a filosofii. Marně. Protože srdce a síla myšlenky, byly silnější než zbraně nepřítel.

Pro nás, politické vězně komunistického režimu Československa, v těch tolik krutých letech padesátých, byla idea 28. října neobyčejnou zbraní. Kolik

statečnosti, síly, pevné jistoty o správnosti ideálů je zapotřebí, aby trýzněný při výsleších vytrval. Aby se nezhroutil fyzicky a duševně, když kromě fyzického násilí ještě na pomoc vyšetřovatelům dodává moderní medicína různé ty drogy a séra k likvidaci posledních sil a vůle člověka.

A potom po odsouzení, v komunistickém vězení a koncentračních táborech, sílila tato idea bojovou morálku politických vězňů. V každodenním zápase s bolševickým nepřitelem, pologramotnými dozorcí, hladem, zimou a beznadějí stávající politické situace Idea 28. října dávala politickému vězni pocit, že stojí za to žít ty tolik tvrdé dny a noci teroru třídní nenávisti komunismu.

Pro nás - dnes exulanty - je idea 28. října jistotou, že pravda zvítězí. Jako vždy v historii zvítězilo dobro nad zlem. Masarykovo učení a idea 28. října je nám zde v exilu programem. A také hnací silou v naší zahraniční akci. My zde v exilu jistě uděláme vše, aby se tato idea stala zase domovem v naší dnes politicky znásilněné a vojensky okupované vlasti.

Aby se do ní zase vrátilo štěstí, víra, láska, svoboda a demokracie. Do mé malé, krásné země, kde je domov můj - a kde je také domov váš - drazí přátelé.

(Předneseno na Českém vysílání v Clevelandu.)

ČESKOSLOVENSKÁ STRANA NÁRODNĚ SOCIÁLNÍ V EXILU K 28. ŘÍJNU

Vznik Československé republiky jako svobodného a nezávislého státu byl spojen s podporou myšlenky sebeurčení národů mezi západními spojenci s odbojovou činností: Masaryka, Beneše, Štefánika v zahraničí a celé řady osobností doma.

Zakladatelé Československé strany národně sociální vtělili tuto myšlenku do svého politického programu již v roce 1897. Vyslovili se pro úplné sebeurčení a obnovu českého státního práva. Odmítli třídní boj, chtěli dospět k teorii a vytvořit český typ sociálního hnutí. Zvolili si heslo „Rovnost národů a rovnost v národě“. Uvědomovali si, že zmíněné úkoly lze řešit jen pospolitostí a součinností všech vrstev národa, přičemž nezapomínali ani na osudy národů jiných.

Nebylo proto náhodou, že příslušníci naší strany převzali velkou část odpovědnosti, když se 28. října 1918 formálním aktem Národního výboru v Praze zrodila Československá republika. S nadšením budovali tento stát a za druhé světové války kladli v boji za jeho obnovu a nezávislost své životy. Po válce stáli na straně svobody a demokracie - právě tak jako po komunistickém puči v únoru 1948. Byli hlavním terčem nacistického a komunistického út-

laku. Členové největší poválečné nekomunistické strany tvořili většinu poúnorové exilové vlny.

V den 70. výročí vzniku Československé republiky hlásíme se hrdě k dědictví státu, národa i strany. Nevzdali jsme se a nevzdáme se požadavku svobody, nezávislosti a demokracie. Odvolání sovětských okupačních jednotek, propuštění politických vězňů, konec vlády jedné politické strany a zrušení cenzury, jakož i důsledné plnění mezinárodních smluv a helsinské dohody v oblasti politických, sociálních a kulturních práv občanů, považujeme za základní předpoklady opravdové normalizace poměrů v dnešním Československu.

Věříme, že Československá republika opět zaujme své místo v rodině nezávislých evropských států a že bude znovu mít i v ostatním světě takové jméno, jaké měla v prvních dvaceti letech své existence. Jen v součinnosti všech vrstev našich národů, v jednotě domova i exilu je síla, která nám pomůže dosáhnout tohoto cíle.

28. října 1988

Prof. dr. Vladimír Krajina, předseda
Libuše Drobílková, generální tajemnice

PŮJČOVNA
českých i amerických
filmů
otevřena denně
6114 Cermak Rd.,
Cicero, IL 60650
☎ (312) 652 - 8857

MEDJUGORJE

Pojed'te s námi do Medjugorje

Listopad 7-14, 1988 Listopad 14-21, 1988
cena pouze \$895.00 z Chicaga

* Za nízké poplatky je s námi možno jet do Medjugorje i z jiných míst.

Prosinec 5-12, 1988 Prosinec 12-19, 1988
\$939.00

NÁVŠTĚVA ASSISI DLE VLASTNÍ VOLBY

V ceně je zahrnuta okružní jízdenka, ubytování, dvě jídla denně, cestování přepychovým autokarem při prohlídce pamětihodností a stálý doprovod Windsor Travel.

Zúčastněte se společně s našim duchovenstvem a laiky cesty míru do Medjugorje.

Pro informace volejte anebo pište:

WINDSOR TRAVEL, LTD.
5935 S. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60629
(312) 581 - 4404

Kašpárkovo loutkové divadlo.

v sobotu 29. října 1988
ve 4 hod. odpoledne
v „novém“ Velehradě

2340 So. 61st AVE., Cicero, IL.

Má poklonka, nazdárek,
klaní se vám Kašpárek!!

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže harvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

CSA Fraternal Life

CSA Fraternal Life located at 2701 South Harlem Ave. in Berwyn, Il. has various local cultural and educational programs for its members, including a band which is seeking additional members. The band rehearses every Friday evening from 7:30 p.m. to 9:00 P.M. at the United Christian Church, located at 405 S. Euclid Ave., Oak Park, Il. The band is directed by Mr. Richard „Dick” Pitlik who is a professional musician, a certified instructor in music, and currently teaches music at a suburban high school. The band consists of percussion, woodwinds, and brass instruments, and would welcome participants in all sections.

We welcome all CSA members and their friends of any age, to take advantage of this change to continue in or return to a Band Activity. The band takes part in several CSA functions each year including the Houby Festival, spring concert and various other events. There is no cost to the individual participants. Interested parties are welcome to call the Fraternal Department at CSA for information, (312) 795-5800.

MARTHA WASHINGTON HOSPITAL

Martha Washington Hospital, 4055 N. Western Ave., is offering FREE diabetes testing during „Diabetes Detection Week” Nov. 14-19.

Diabetes is the leading cause of blindness, kidney disease, heart disease and amputations. More than 11 million people in the United States have diabetes and about 300,000 people die each year from it.

Unfortunately, almost five million Americans have diabetes and don't know it. That is why it is very important to be tested for diabetes.

Call for an appointment for a free diabetes testing at Martha Washington Hospital, 583-9000 ext. 4233.

Velký výběr českých knih, více než tisíc titulů, nabízí:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

HLEDAME
ELEKTRIKÁŘE
S PRAXÍ
Angličtina není nutná!
Volejte:
Karol 248 - 3031

KAREL ČAPEK
HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

Hordubal běží dolinou, kufříku v ruce necítí, tam je složena celá ta Amerika, modré košile, šaty z manchestru a Teddy-bear pro Hafii; a tohle, Polano, pro tebe, látka na šaty, jaké se nosí v Americe, voňavé mýdlo, handbag s řetízem, a toto, Hafie, je flashlight, zmáčkneš tuto ten knoflík a svítí to, a tady ti vezu obrázky vystříhané z novin — ach, děvče, já jich měl, po osm let jsem pro tebe schovával, co jsem kde našel; musel jsem je nechat tam, už se mi nevešly do sputkejsu. Ale počkej, ještě tam v kufru je věcí!

A tady už, chvála Bohu, vede cesta přes potok; žádná železná lávka, ale jen kameny ve vodě, musí se skákat s kamene na kámen a rukama házet, é, chaso, tamto v kořáně olší jsme chodili na raky, kalhoty vykasány a mokří až po uši; a je-li tuto v ohybu cesty ještě ten kříž? Pochválen Ježíš Kristus, je tu, skloněn nad vozovou cestou, měkkou teplým prachem a vonící stádem, slámou a žitem; a to už tu musí být plot Michalčukova sadu, a je tu, zarostlý bezem a ořeším jako tehdy, a je vyvrácený, tak jako byl; sláva ti, Hospodine, to už jsme ve vsi, zdrávi došli, Juraji Hordubale. A Juraj Hordubal se zastavuje, čert ví, co že ten kufřík je najednou tak těžký, jen setřít pot a Jezus Maria, proč jsem se neumyl u potoka, proč jsem nevytáhl z kufříku břitvu a zrcátko, abych se oholil u potoka! Vypadám jistě jako cikán, jako tulák, jako zbojník, což abych se vrátil umýt se, než se ukázu Polaně? Ale to už nejde, Hordubale, dívají se na tebe; za Michalčukovým plotem, za příkopem lopuchovým se nehnutě a vyjeveně dívá dítě. Zavoláš na ně, Hordubale? Řekneš, hej ty, jsi-li ty Michalčukův? A dítě, pleskajíc bosými tlapkami, se dává na útěk.

Což obejít dědinu, myslí si Hordubal, a dostat se domů zadem? To tak, aby na mne vyběhli, ty jeden, kam to lezeš? Hybaj na cestu, nebo dostaneš bičem! Co dělat, musí člověk jít středem dědiny; ach, ty Bože, jen kdyby ten kufřík tak netížil! Tváť tetky v okně za muškátém, vyjevené pohledy slunečnic, babka na dvorku něco vylévá, jako by se ohlížela zadnicí, děti se zastavují a civějí, hele, hele, jde někdo cizí, děda Kyryl mele naprázdno bradou a ani oči nezvedne, ještě jedno bodnutí u srdce, Bůh s námi, a vejdi se skloněnou štíjí do branky domova.

Ej, ty hlupáku, jak jsi se tak mohl zmýlit! To přece není Hordubalovic dřevěná chalupa, dřevěný chlív a stodola z trámů; toto je hotový dvorec, zděné stavení a střecha z tašek; na dvorku železná pumpa, z železa pluh a brány železné, nu, dvorec jakýsi; chytro, Hordubale, chytro se ztrať i s tím svým černým kufříkem, než přijde gazda a řekne: Nu co, co ty tady okouníš? Dobrý den, hospodáři, nebývala tady Polana Hordubalová? Prosím za odpuštění, pane, nevím, kam jsem dal oči.

Na zápraží vychází Polana a stane jako zkamenělá, oči vytřeštěny, ruce přesilně tiskne k prsům a prudce, jikavě vydechuje.

III

A teď neví Juraj Hordubal, co by řekl: tolik začátků si vymyslel, co to, že se sem žádný nehodí? Nezakryje dlaněmi oči Polaně, nezaťuká v noci na okno, nevrátí se se zvoněním stád a se slovy požehnání; ale ježatý sem vráží a neumytý, nu, jaký div, že se ženská poleká? I hlas by ze mne vyšel divný a seškracený — porad, Hospodine, co se dá říci takovým světu nepodobným hlasem.

Polana ustupuje ze zápraží, až příliš daleko ustupuje, ach, Polano, já bych byl proklouzl i tak; a říká hlasem, který skoro není hlas a skoro není její: „Pojď dál, já — zavolám Hafii.“ Ano, Hafii, ale dřív bych chtěl tobě položit ruce na ramena a říci, nu, Polano, nerad jsem tě polekal; sláva Bohu, že už jsem doma. A vida, jak jsi se zařídila: nová je postel a vysoko nastlaná, stůl nový a těžký, na stěně svaté

obrazy, inu, brachu, to ani v Americe nemají lepší; podlaha z prken a v oknech muškát, dobře jsi, Polano, gazdovala! Juraj Hordubal potichoučku usedá na svůj kufřík. Moudrá je Polana a ví si rady; jak to tu vyzírá, hádal bys, že má dvanáct krav, dvanáct i víc — Chvála Bohu, ne nadarmo jsem robotil; ale to horko v shaftu, dušínko, kdybys věděla, jaké peklo!

Polana nejde; Juraji Hordubalovi je nějak tísnivě jako tomu, kdo sám a sám je v cizí jizbě. Počkám na dvorku, říká si, snad abych se zatím umyl. Joj, svléknout košili a napumpovat si studené vody na plece, na hlavu, do vlasů, přehojně stříkat vodou kolem a zařičet libostí, hej! ale to by se jaksi nehodilo, ještě ne, ještě ne; jen trochou vody z železné pumpy (bývalo tu dřevěné roubení a okov na vahadle, a ta hluboká tma dole, a jak to vlhce a chladně dechlo, když se člověk naklonil nad roubení) (toto je jako v Americe, tam mívají farmáci takové pumpy) (s plným okovem do chlěva a napájet krávy, až se jim nozdry lesknou vlhkostí a hlasitě frkají), jen trochou vody smáčí umolousaný kapesník a utírá si čelo, ruce, týl, achachach, to chladí, ždíma kapesník a hledá, kam jej pověsit, ještě ne, ještě tu nejsme doma, a mokřý jej cpe do kapsy.

„Tady máš tatínka, Hafie,“ slyší Hordubal, a Polana k němu strká jedenáctileté děvčátko poplašených, bleděmodrých očí. „Tak ty jsi Hafie,“ bručí Hordubal rozpačitě (jej Bohu, pro tak velké dítě Teddy-bear!) a chce jí sáhnout po vlasech, jen tak prstem, Hafie; ale děvčátko uhýbá, tiskne se k matce a nespouští s očí toho cizího mužského. „Tak pozdrav přece, Hafie,“ praví Polana tvrdě a žduchá holčičku do zad. Ach, Polano, nech ji — co na tom, že se dítě poleká! „Dobrý den,“ šeptá Hafie a odvrací se. Jurajovi je náhle nějak divně, oči se mu zalily, tvář dítěte se před ním třese a rozplývá; ale, ale, copak to — e nic, to nic není, jen že jsem už tolik let neslyšel „dobrý den“. „Pojď se podívat. Hafie,“ praví honem, „co jsem ti přivezl.“

„Jdi, hloupá,“ strká ji Polana.

Hordubal klečí u kufru, maticko boží, to se to všechno cestou zmuchlafo, a hledá elektrickou baterku, to se bude Hafie divit! „Tak vidíš, Hafie, tady stiskneš ten gombík, a svítí to.“ Nu copak, copak, ono to nechce svítit; Hordubal mačká na knoflík, obrací baterku se všech stran a zesmutní. „Copak se s tím stalo? Aha, to asi vyschlo tam uvnitř, co je ta elektrika, — viš, bylo tak horko na lowerdecku — Inu, jasně to svítilo, Hafie, jako sluníčko. Ale počkej, já jsem ti přinesl obrázky, to něco uvidíš!“ Hordubal loví z kufříku listy z magazinů a novin, kterými proložil těch pár kousků šatstva. „Pojď sem, Hafie, ať vidíš, jak vypadá Amerika.“

Děvčátko se rozpačitě kroutí a ohlíží se po matce. Polana suše a přísně ukazuje hlavou: jdi! Dítě se nesměle, nerado šourá k tomu dlouhému cizímu pánovi — ach, vystřelit ze dveří a běžet, běžet k Marice, k Žofce, k holkám, které tam za humny zavíjejí do peřinky takové utěšené malé štěňátko —

„Podívej se, Hafie, tady ty dámy — a tu, pozírej, jak ti se bijí, haha, co? to je football, viš? taková hra, co se hraje v Americe. A toto, ty vysoké domy —“

Hafie se ho už dotýká ramenem a nesměle šeptá: „A co je toto?“

Juraje Hordubala to zaplavilo radostí a dojetím: tak vida, dítě si už zvyká! „To . . . viš, to je Felix the cat.“

„Ale vždyť je to mačka,“ protestuje Hafie.

„Haha, to se rozumí, že je to mačka! Ty jsi moudrá, Hafie! Ano, to je . . . takový americký kocour, all right.“

„A co on to robí?“

„To . . . to vylizuje tin, rozumíš? takovou plechovou krabici od konzervy. To je advertisement na konzervy, viš?“

„A co je tady napsáno?“

„To je . . . to bude něco po americku, Hafie, tomu ty nerozumíš; ale tuto, hleď, ty lodě,“ odváděl honem řeč Hordubal. „Po takové jsem plul.“

„A co je toto?“

„To jsou komíny, viš? Ty lodě mají uvnitř parní mašinu, a vzadu takový . . . takový propeller . . .“

„A co tu je napsáno?“

„To si přečteš jindy, umíš přece číst, že?“ uhýbá Hordubal. „A toto, vidíš, to se srazilo dvě káry — —“

Polana stojí na zápraží, ruce složené na prsou, a suchýma upřenýma očima se dívá po dvorku. Tam vzadu v jízbě se k sobě schylují dvě hlavy, pomalý mužský hlas se namáhá vyložit, co je toto a co ono, „to tak dělají v Americe, Hafie, a toto, hleď, to jsem sám jednou viděl,“ a pak ten hlas vážně, váhá a bručí: „Jdi, Hafie, jdi se podívat, kde je maminka.“

Hafie vyrazí na zápraží jako vysvobozená.

„Počkej,“ zadrží ji Polana, „zeptej se ho, chce-li něco jíst... nebo pít.“

„Není třeba, dušinko, není třeba,“ hlaholí Hordubal a hrne se na práh. „To jsi hodná, že sis vzpomněla, děkuju mnohokrát, ale to nespěchá. Treba máš nějakou jinou práci —“

„Co robit je pořád,“ podotýká Polana neurčitě.

„Tak vidíš, Polano, nu tak vidíš, nebudu tě vyrušovat; jen si hleď svého, a já zatím — což já —“

Polana k němu zvedá oči, jako by chtěla něco říci, jako by toho chtěla říci najednou nějak mnoho, až jí to cuká rty; ale spolkne to a jde po svém, neboť je vždycky co robit.

Hordubal stojí ve dveřích a dívá se za Polanou: což abych šel za ní do kůlny — ještě ne, ještě ne; kůlna je tmavá, nu, nehodí se to jaksi. Osm let, brachu, je osm let. Rozumná žena je Polana, neskočí ti kolem krku jako mladice; chtěl by ses jí zeptat na to a ono, na pole, na dobytek, ale Bůh s ní, když má co robit. Vždycky byla Polana taková. Do práce, hbitá, moudrá.

Zamyšleně se díval Hordubal na dvorek. Čistý dvorek, mochničkou a rmenem prokvetlý, ani stružka močůvky nevytéká. Což o to, poohlédnout se po hospodářství — ještě ne, ještě ne; však Polana řekne sama, pojď se podívat, Juraji, jak jsem gazdovala: všecko murované a železné, všecko nové, tolik a tolik to stálo — A já řeknu: Dobře, Polano. I já ti nesu něco do hospodářství.

Dobře to Polana dělá; a rovná je, rovná jako mladice, Hospodine, jaká rovná záda! Vždycky tak rovně nesla hlavu, už jako dívčí — Hordubal vzdychl a podrbl se v týle: tož tak, Polano, ať je po tvém; osm let jsi byla svou paní, to se nedá jen tak lámat; sama řekneš, dobrý je muž v domě.

Zamyšleně se dívá Hordubal na dvorek. Všecko je jiné a nové, zdárně si Polana vedla; ale ta mrva, holenku, ta mrva se mi nechce líbit. To není chlěvský hnůj; to je mrva stájová. Na zdi dva chomouty, na dvoře kobylince — ani se Polana nezminila, že chová koně; ale poslyš, koně, to přece není pro ženskou. Do stáje patří chlap, tak je to. Hordubal vraští starostlivě čelo: ano, toto je úder kopyta o prkenné pažení; hrabe si kůň kopytem, snad by chtěl pít; donesl bych mu vody v plátěném vědru, ale ne: až mi Polana řekne, pojď se, Juraji, podívat po našem hospodářství. V Johnstownu měli koně tam dole ve štolách; chodil jsem je poplácat po hubě — to víš, Polano, tam krávy nebyly; chytit takovou krávu za roh a potřást jí hlavou, na — na — na, stará, héta! héta! Ale kůň — nu, buď Bohu chvála, že tu budeš mít chlapa.

Ale, teď zavonělo něco známého a starého, něco, co tu vonívalo od dětství. Hordubal dlouze a s povděkem čichá: dřevo, smolná vůně dřeva, vůně smrkových polen na slunci. Juraje to táhne k té hromadě polen, dobrá je hrubé ruce hrubá kůra, je tu i špalek se zařatou sekyrou, dřevěný kozlík a pila, jeho stará pila, vyhlazená jeho prackami. Juraj Hordubal zhluboka vydechl, zdraví došli a pěkně vítám domů, svléká si kabát a vklínjuje poleno do pevných ramen kozlíku.

Zpocen a šťasten řeže Juraj dříví na zimu.

(Pokračování příště)

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

„...Já Pavel, nejmenší z apoštolů,
jsem přesvědčen o tom, že utrpení
tohoto času nejsou nic
ve srovnání se slávou, která se
má zjevit na nás...“
(z listu Římanům, kap. 8. verš 18.)

Upřímně vděčná vzpomínka

na mého manžela, starostlivého tátu a dědu,

Františka (Frank) Froňka,
rodáka ze Šardic u Kyjova
na Moravském Slovácku
v Československu,

který nás náhle a zcela nečekaně opustil když se před dvěma roky - v sobotu 25. října 1986 - ráno ze spánku neprobudil a odešel na Boží zavolání na věčnost za naším jediným, předčasně a tragicky zemřelým synem Fanošem.

Vděčně jsme si na oba vzpomněli v sobotu 22. října při našich pravidelných českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, které byly obětovány za spásu jejich duší.

Ze srdce děkují Vám všem, kdo si na ně vzpomněli v modlitbě se mnou.

Iménem celé rodiny:

Eva FRONKOVÁ, ovdovělá manželka.

1985
I. LISTOPAD
1988

VROUCNĚ VŘELÁ VZPOMÍNKA

Na svátek Všech svatých 1. listopadu připadá třetí výročí nenadálé smrti našeho milovaného syna

JOHN „Jack“ VACEK, B.A., M. Phil.
profesor na Triton College
v Evanston, Ill.

Ač mu bylo teprve 38 let, svými rozsáhlými znalostmi, živým a láskyplným zájmem o každého svého studenta a posluchače, jeho učitelský talent a výchovný vliv vyoral v jejich myslích úrodnou kulturní brázdou. Jeho české rodinné dědictví vykvetlo v jeho srdci v hluboký cit pro vlast jeho předků, a proto tak těžce nesl její dnešní kulturní nesvobodu. Tím usilovněji a obětavěji pomáhal jako „Curator of Slavic Library at Columbia University“ v New Yorku, každému zájemci o studium slovanských jazyků a kultur.

Rád byl na tom Božím světě, vše dovedl brát s humorem, a proto tím více pociťujeme stále prázdnotu kolem sebe, kterou svým náhlým odchodem na věčnost zanechal v našem rodinném kruhu. Nereptáme však, ale pokorně se skláníme před vůlí Stvořitele a Jeho nevyzpytatelnými cestami.

V sobotu 29. října bude naše česká mše svatá v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru obětována za našeho „Honzíčka“, který i jako dospělý volal svou matku i v kruhu svých amerických přátel vždy jen česky „maminko“!

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenu v modlitbě s námi.

John a Adele VACEK, rodiče;
Margaret TRYBUS s manželem Dennisem, Ph.D., sestra;
Gretchen, Fritz a John TRYBUS, neteř a synovci.

VOICE OF THE NATION

**Remarks by
Robert William Farrand
Deputy Assistant Secretary of State
Human Rights and Humanitarian Affairs
before the
14th World Congress of the
Czechoslovak Society of Arts and Sciences
L'Enfant Plaza Hotel Washington, D.C.
September 17, 1988**

Back in January, when Frank Meissner first raised with me the idea of speaking at this function tonight, I readily accepted for two reasons; first, because I was simply flattered by the invitation. But second, and perhaps more important, because I naively expected that things between January and this gala September evening would not change very much. Back in January, I thought my basic analysis of the situation in and around Czechoslovakia would still be relevant now; no need for a lot of research of fresh, new thinking. True, back in January, Gustáv Husák had just stepped down as General Secretary of the Communist Party. But he had been replaced by a man with no particular reputation for progressive thinking or instincts of reform. Back in January, there had been for over 19 years no major public demonstrations or confrontations with the regime. Back in January, there had been no spontaneous marches on the Václavské náměstí - or anywhere else in Prague for that matter - as happened on August 21, to the surprise of the world, when thousands of people, old and young, marched and chanted a name long taboo in Czechoslovakia: „Masaryk! Back in January, the pace of change in the Soviet Union had yet to reach the point where Armenians found it possible to take their grievances to the streets in Yerevan, while the citizens of the Baltic states, with apparent government approval, did the same in Tallin, Riga and Vilnius in rare open displays of national aspiration. And in January, too, the Soviet Party Conference, with its remarkable calls for further democratization of the Soviet system had yet to take place. Finally, in January it would have been unthinkable to contemplate that Alexander Dubček might be permitted to travel outside the country to accept an honorary univervisty de-

gree.

But since January, the landscape has changed, and continues to change, in the Soviet Union and all over Eastern Europe - some places faster and some places slower, but change is in the air.

The new leader of Czechoslovakia, Miloš Jakeš, whatever may be his program (or lack of program), has a different and more urgent set of problems confronting him than those which confronted his predecessor. As a member of the Old Guard installed by Leonid Brezhnev after the 1968 invasion of Czechoslovakia, General Secretary Jakeš presumably wants to keep the lid on while at the same time devising policies and tactics which will enable him to survive in the Gorbachov era. Of M. Gorbachov and his new policies, I will speak in a moment.

But, first, I would like briefly to address what has happened in Czechoslovakia since that tragic night in August twenty years ago when tanks from five Warsaw Pact nations rolled in and crushed the flowers planted in springtime. Since that terrible night, millions of words have been written and spoken both condemning and justifying that fateful move by the Soviets. Few were left untouched by the Prague Spring and the brutal way it was suppressed. Members of this audience saw either their own lives or the lives of loved ones or friends changed forever; saw careers broken, years of education interrupted, families separated, friendships strained and broken. These

were but some of the costs borne by thousands and tens of thousands of supporters of Party Secretary Dubček and the attempt to make the Communist system more human, more just, more rational.

Even today, highly educated men and women in Czechoslovakia have seen the prime of their lives wasted in employment outside their professions: stoking furnaces, sweeping factory floors, driving tractors or running motor pools in obscure parts of the country, while the jobs they should be performing are filled with others whose prime qualification is loyalty to the Party. As in George Orwell's „1984”, which caught Czechoslovakia right about on target, words lost all meaning and values were turned upside down.

Czechoslovakia is unique. Alone among the countries of the Warsaw Pact, Czechoslovakia knew real democracy and unparalleled prosperity in the two decades between the great world wars. Thus, though their standard of living in comparison with their Warsaw Pact neighbors remains higher, and their quality of life as measured by material things is on balance not bad, the Czechoslovak people, in soul and spirit, have suffered more over the past two decades - precisely because of the rare opportunity so violently snatched from them to remake their government and economy more along the lines of their traditional national character. And the sad irony, lost on no one, is that the Soviet today seem to be going exactly where the Czechs and Slovaks were headed 20 years ago! Indeed, as Bill Luers, our former Ambassador and my former boss in Prague, wrote recently in the Los Angeles Times (August 21): „The Czechs, with a highly skilled and talented population, a minimal foreign debt and the strongest tradition of democracy in Central Europe, still have a chance to help guide Gorbachov back to the future -

(back) to the Prague Spring.”

In spite of repression and the stifling of every freedom, a small association of Czech men and women for 11 years have struggled to keep the flames of integrity and honest dialogue burning in their land. This community of courageous people - little over 1200 in active numbers today - began to put their signatures in January 1977 to a document which has become known to the world as „Charter 77”. By their own definition, „Charter 77” is

„a free, informal, open community of people of different convictions, different faiths and different professions united by the will to strive, individually and collectively, for the respect of civic and human rights in our own country and throughout the world - rights... which are comprehensively laid down in the United Nations Universal Declaration of Human rights.”

The unique concept of Charter '77 has brought together ex-party members, democrats, writers, Catholics, Protestants, professionals and workers, all of widely differing views on nearly every issue, except one: i.e., they all cling to the hard conviction that the core values of the Czechoslovak nation - political dialogue, literature, critical thinking - were in danger of being snuffed out, of atrophying under the Party's total monopoly over the press, radio, television, schools, universities, churches, factories and all other public institutions. So at great personal risk, the signers of Charter 77 began, slowly at first,

to produce a steady stream of unofficial commentary and studies outside the system on such topics as:

- freedom of thought, conscience and religion
- freedom of expression
- popular music
- security of nuclear plants
- discrimination in employment
- and dozens of other issues considered

„too sensitive” by the regime for genuine public debate.

For this initiative Charter signers have been harrassed, detained, jailed, hounded out of their jobs. They have seen their children denied access to universities and to decent jobs. They are a mere twelve hundred out of a populace of nearly 16 million. Yet, for most of the past 11 years, the State has reacted to their open, peaceful and scrupulously legal interventions as though it could take no chances. Better known abroad than at home, I understand that Charter 77 signatories have often felt as though their work was first performed in and later fell into a vacuum. Vaclav Havel, writing in the London Times (August 12) says that when Charter '77 signatories occasionally met on the Czechoslovak-Polish border with members of Solidarity the latter would often ask how many people backed Charter '77. Havel said he felt like answering that whereas Solidarity may have backing of millions of people, Charter '77 merely had the backing of „millions of ears.”

(Continued in next issue)

Czechoslovak Radio Broadcast 795-6172

SPECTRUM
WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland” nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM”, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmericaFederal
Savings and Financial Services

Assets over \$1 BILLION

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave
420-8000

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus